Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6427 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 15 IANUARIE 1970

PAG. A 2-A:

PROFESIA TA

- TINERE, AI CURAJUL SĂ ÎNFRUNȚI DIFICULTĂȚILE ACESTEI MESERII ?
- *CE ȘTII DESPRE TINE*
- CABINETUL ABSOLVENTULUI DE LICEU

ÎN PAG. A 3-A:

- Cum să îndrumi dacă nu cunoști realitatea satului ?
- Gînduri despre studenții grupei 842

CE EXIGENȚE IMPUNE 1970 ÎN ACTIVITATEA TINERETULUI DIN INDUSTRIA UȘOARĂ ?

PERFECȚIONARE PROFESIONALĂ!

Pentru AZI, dar și pentru MÎINE

Convorbire cu ing. D. SABLICI

adjunct al ministrului industriei ușoare

Chemată să asigure un larg sortiment de bunuri de consum pentru piața internă și externă, solicitată să furnizeze articole tehnice, precum și un larg nomenclator de produse pentru multe sectoare de producție ale economiei naționale, industria ușoară va cunoaște în 1970 importante creșteri cantitative, cerințe superioare de ordin calitativ. Conform prevederilor planului de stat producția va fi mai mare cu peste 10 la sută decît anul trecut, concretizată în sporuri de 9,1 la sută pentru țesături, aproape 9 la sută pentru încălțăminte, peste 53 la sută la produsele de sticlărie.

Aceste sarcini determină răspunderi deosebite pentru lucrătorii din ramura industriei ușoare unde tinerii dețin o pondere de aproape 45 la sută — din care 65 la sută fete — în unele întreprinderi media de vîrstă rămînînd în jurul a 20 de ani. Este argumentul principal al convorbirii noastre de astăzi.

— Vă propunem, tovarășe ministru, să urmărim împreună, particularizînd la tineri, firele ce conduc la îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru acest an, anul de legătură între două planuri cincinale.

— Deși nu avem motive să repartizăm pe vîrste obligațiile ce revin ramurii, colectivelor noastre de muncă, aș zice că **principala îndatorire a tinerilor din industria ușoară este de a asigura în anul 1970 continuitatea rezultatelor bune dobîndite anul trecut în subramurile aflate în coordonarea ministerului.** Am realizat anul trecut peste plan o producție de peste un miliard lei. Pornind de la rezultatele amintite — participație importantă la depășirea prevederilor planului pe primii patru ani ai cincinalului cu peste 10 miliarde lei — sîntem obligați să așezăm activitatea anului în curs sub semnul unor criterii de exigență superioare.

Planul de stat pentru acest an prevede pentru industria ușoară sarcini importante pe linia creșterii productivității muncii, a reducerii costurilor de fabricație, sarcini ce reclamă ridicarea continuă a nivelului de tehnicitate a întreprinderilor și sporirea exigențelor în gospodărirea mijloacelor materiale ce ne sînt încredințate.

— Să întîrziem puțin metronomul discuției în acest punct. Creșterea producției în 1970 este însoțită de sarcina reducerii costurilor de producție cu 15 lei la fiecare 1000 lei producție marfă. Totodată, circa 80 la sută din sporul de producție trebuie să se realizeze pe seama creșterii productivității muncii. Ce mutații reclamă, după opinia dv., aceste sarcini în activitatea de fiecare zi a tinerilor ?

— În cîteva cuvinte spus, lucrătorii din industria ușoară și în mod deosebit tinerii trebuie ca prin întreaga lor muncă să se încadreze în efortul general al întregului nostru popor îndreptat spre creșterea eficienței în toate domeniile de activitate. Dacă noi, la nivelul ministerului sîntem preocupați de folosirea cît mai judicioasă a oamenilor — ecou firesc al consecvenței cu care conducerea partidului și statului nostru urmărește aplicarea acestui principiu — apare concomitent necesitatea ca **fiecare om să-și valorifice din plin potențialul său profesional,** conferind greutate maximă **timpului de muncă,** contribuind astfel la **încărcarea corespunzătoare a mașinilor și utilajelor.**

Nu cred că este cazul să teoretizăm prea mult importanța folosirii integrale a orelor destinate producției. Și totuși acest lucru nu este pe deplin înțeles, la multe locuri de muncă el constituind explicația unor randamente scăzute din partea salariaților respectivi. Adevărat, **ignorarea valențelor ce le conține timpul efectiv productiv se**

N. UDROIU

(Continuare în pag. a III-a)

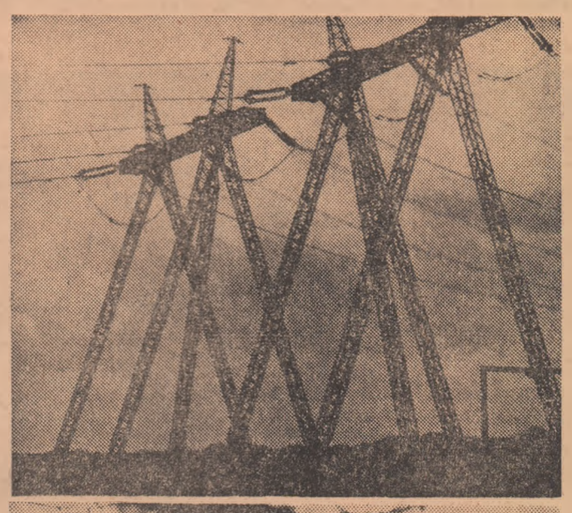

Decupaje la orizont

Fotografii de ION CUCU

VIZITA TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER ÎN R. S. F. IUGOSLAVIA

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR OFICIALE

BELGRAD 14. — Trimișii speciali Agerpres, N. Ionescu și N. Plopeanu, transmit: Miercuri s-au încheiat la Belgrad convorbirile oficiale prilejuite de vizita în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, la invitația președintelui Vecei Executive Federale, Mitia Ribicici.

Convorbirile, desfășurate într-o atmosferă de lucru, de prietenie și înțelegere reciprocă, sînt apreciate ca o nouă contribuție însemnată la dezvoltarea raporturilor multilaterale româno-iugoslave, în folosul ambelor țări, al dezvoltării cooperării între popoare, în spiritul păcii și securității internaționale.

Răspunzînd unor întrebări ale ziariștilor români privind atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile și semnificația rezultatelor lor, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a declarat:

„Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă deosebit de prietenească și doresc să subliniez, în primul rînd, caracterul rodnic, foarte deschis și practic al discuțiilor asupra tuturor problemelor abordate — fie că a fost vorba de probleme privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice bilaterale, fie de probleme ale actualei situații internaționale. Datorită acestui caracter deschis, deosebit de prietenesc, dialogul nostru a fost foarte constructiv, fructuos. Am abordat teme deosebit de concrete, într-un spirit de lucru, animați de dorința de a găsi rezolvări și soluții optime, reciproc avantajoase. Această atmosferă ne-a permis să încheiem chiar în cursul acestei vizite o serie de acorduri sau să stabilim un calendar cu termene și acțiuni precise pentru definirea altor înțelegeri de colaborare și cooperare. Discuțiile s-au caracterizat, totodată, prin comprehensiune față de interesele reciproce. Acest spirit de lucru a caracterizat atît convorbirile la nivel înalt, cît și cele din cadrul grupelor de lucru de specialiști, a căror constituire

(Continuare în pag. a VI-a)

SEMNALIZEAZĂ TRIMESTRUL I! PE RECEPȚIE TRIMESTRUL II

De luni au reînceput cursurile și Echipa „Scînteii tineretului" răspunde din nou prezent. Cu o abatere de la regulă: interlocutori, de data aceasta, nu ne sînt elevii, ci inspectorii generali ai inspectoratelor școlare din municipiul București — Sofia Pușcașu și din județele: Cluj — Ion Bindea, Brașov — Elena Georgescu, Galați — Eugen Cluruparu.

A trebuit să ne abatem de la regula stabilită, întrucît, aflîndu-ne în primele zile ale noului trimestru, este foarte util să oferim elevului — și, implicit, corpului profesoral — un punct de vedere autorizat despre propria sa activitate școlară din cele 97 de zile care compun trimestrul I. Și nu numai despre ceea ce a fost, ci și despre ceea ce se poate transfera, ca obligații și experiență, celor 83 de zile de școală ale noului trimestru.

În laboratorul de chimie a Grupului școlar de petrol Moinești

Afirmația este contradictorie vina însă nu ne aparține. Aceasta este situația. Tovarășa **Elena Georgescu** ne-a demonstrat că nu trebuie să surprindă imperfecțiunile statisticii, care înfățișează în procente promovații și corijenții, elevii străluciți și cei situați le periferia promovării. După cum nu există motiv de surpriză nici în aprecierea — aparținînd celor patru interlocutori — **„că a fost un trimestru bun".**

Și iată de ce: **„Trimestrul întîi — sublinia tovarășul Ion Bindea — ne-a introdus pe toți într-un climat de exigență mult sporit de cerințele Congresului al X-lea al partidului față de învățămînt. Și nu ne putem comporta altminteri, decît solicitînd la maximum eforturile corpului didactic și ale elevilor înșiși, pentru obținerea unor rezultate superioare calitativ. Considerăm că le-am obținut, chiar dacă afirmația mea, alăturată cifrelor, poate părea ciudată. Noul sistem de calculare a mediilor, generat tot de climatul de exigență amintit, a turburat obișnuințele, făcînd însă ordinea cuvenită, și de mult așteptată, în criteriile de calculare a mediei".**

Din această cauză — spunem noi — „profitorii", elevii obișnuiți să traverseze trimestrele școlare cu 50 de sutimi obținute în dar, ca să-l rotunjească pe 4,50, s-au trezit descoperiți — din punctul

LUCREȚIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a IV-a)

EMINESCU
120 de ani de la naștere

POETUL ȘI SĂRBĂTOAREA SA

Există ceva sărbătoresc în ființa însăși a poeziei: căci ea ne dă, în curgerea ireversibilă a timpului, sensul reîntoarcerii, al veșnicei reîntoarceri. În necontenita diferențiere a istoricității, ea este una dintre formele prin care se împlinește Repetiția (curățînd acest concept de toate implicațiile lui mecanice).

Poezia fiind în substanța ei sărbătoare, poeții trebuie să fie și sînt sărbătoriți. Calendarul — care ne reaminteste data nașterii, a debutului, a apariției uneia sau alteia dintre operele fundamentale — ne oferă simple ocazii: circularitatea timpului calendaristic instituie ritualuri care pot rămîne, și adeseori rămîn vide. Pe adeveriții mari poeți îi sărbătorim citindu-i, recitindu-i: lectura, în a cărei tăcere îi **ascultăm,** este singura lor sărbătoare legitimă.

La date anume sau întîmplătoare, foarte adeseori întîmplătoare, scoatem din raft **Poeziile** lui Eminescu: sărbătoarea e acolo, gata oricînd să se desfășoare iarăși, căci cuvintele pe care le-a legiuit poetul sînt înzestrate cu puterea infinită a reîntoarcerii.

Dintre toți poeții români — indiferent de sursele filozofice, care pe un plan mai adînc țin nu atît de ordinea a ceea ce numim „influența" cît de ordinea opțiunii — Eminescu are sim-

MATEI CĂLINESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

CIVILIZAȚIA MUNCII

Convorbire cu prof. univ. HENRI H. STAHL

— Tovarășe profesor, ce considerați numitor comun, valoare centrală, în ierarhia de valori a civilizației noastre ?

H.H.S.: Munca. Participarea. Nu se poate concepe o viață a unei civilizații fără o participare largă în toate domeniile. Și, firește, nici însăși existența ei: numai munca socială, efortul constructiv, fructuos, al colectivităților muncitoare pot determina progresul omenirii. Dacă munca însăși l-a creat pe om, prin ea s-au creat totodată acele formațiuni social-culturale care sînt civilizațiile. Iar „nervul civilizației este într-adevăr iubirea de muncă", cum spunea un mare gînditor român.

— Creatorul sociologiei culturii, Alfred Weber, considera, spre deosebire de cultură, că civilizația e întrucîtva anonimă. Poate din cauza creatorilor ei ? Astăzi credeți că munca pentru construcția navelor cosmice e mai anonimă decît pe timpul clădirii piramidelor ?

— H.H.S.: La fel, cu deosebirile tehnice ale epocilor. Piramidele s-au ridicat printr-o uriașă muncă fizică colectivă, navele cosmice printr-una științifică, dar tot colectivă.

— Nu credeți că civilizația s-a sprijinit întotdeauna pe despersonalizarea efortului și chiar pe acceptarea acestui efort ? Nu poate fi oare aceasta chiar semnul distinctiv al omului civilizat ?

H.H.S.: În tot cazul astăzi nu se mai poate munci și crea decît colectiv: în uzine, în institute, laboratoare. Astăzi nimeni nu poate avea o mașină ultraperfecționată acasă, ca să facă minuni care să-i poarte numele. După cum un savant nu poate avea în laboratorul propriu, acasă, un ciclotron. Un ciclotron e făcut de o armată anonimă — în fapt — de muncitori, tehnicieni și pus în funcție de altă armată de specialiști.

— Și credeți că ambițiile de prestigiu sînt respinse de omul civilizației moderne ?

H.H.S.: Vrînd-nevrînd. Astăzi se descoperă teorii noi care poartă o mulțime de nume. Premiul Nobel laurează în echipă.

— În afară de artă...

— H.H.S.: Fiindcă ea exprimă, într-adevăr viziunea personală față de lumea exterioară.

— Dar constructorul catedralelor gotice, să zicem, căruia Călinescu îi aducea totdeauna un plecat omagiu, nu-și înscria însă numele — fie că era zidar, arhitect sau sculptor...

— H.H.S.: E adevărat, dar toți aveau în vedere socialul, oamenii pentru care clădeau. De altfel, cred eu, și scriitorul are permanent în față cititorul. Chiar cînd își arde cărțile!

— Revenind la creatorii bunurilor materiale, munca furnalistului de astăzi, a petroliștului, care se exercită colectiv și desigur anonim poate fi considerată mai puțin utilă pentru dezvoltarea civilizației noastre ?

H.H.S.: Munca lor e valoroasă, fiindcă, între altele, ea se adresează direct colectivității de oameni și necesităților ei. De altminteri, nici un efort nu prezintă interes decît cînd e acceptat de oameni. Chiar o mare descoperire, o invenție nu-și atinge scopul decît cînd ajunge la colectivitate. Creatorul oricărui domeniu are o strînsă relație cu factorul social.

— Dar creatorul acesta, demiurgul civilizației, este oare totdeauna cărunt ? Fiindcă o lucrare contemporană definește demiurgul: „un om adult, rațional, stăpîn pe voința lui, contractant social și creator de societate" etc., etc.

H.H.S.: Ce înseamnă demiurg ? Creator de viață socială ? Eu nu cred în demiurgi, ci în toți oamenii. Or, tineretul, astăzi e majoritar în lume nu numai cifric, dar și valoric. Tinerii au toate vîrstele demiurgice. Cultura, tehnica, evoluează în mare măsură datorită tineretului, care se ține la curent cu ce e nou, adoptă și creează noul.

— Deci alienarea nu e o suferință a tinereții !

H.H.S.: Nu. În veacul nostru, tinerii abia ieșiți din copilărie, au realizat lucruri extraordinare: inovații în știință, adaptare la tehnică, artă. Capacitatea de creație, nu se capătă neapărat la bătrînețe. Vinul e bun vechi, cu o condiție: dacă n-a fost la început poșircă. Iorga, de pildă, care a fost profesor la 22 de ani, afirma că un om trăiește cu ceea ce a făcut pînă la 24 de ani.

— Deci, atenție mare la acumulările din tinerețe !

H.H.S.: Atunci se adună zestrea de idei care influențează decisiv toată viața. Savantul german Schelski nu primește la doctorat decît pînă la 30 de ani. Puterea de creație acum se hotărăște; după aceea se adaugă numai experiența.

VIORICA TĂNĂSESCU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎNTRE SUPORTERI ȘI „TRICOLORI", MÎINE, LA FLOREASCA,

UN „AMICAL" DE MARE ATRACȚIE!

antrenorul federal ANGELO NICULESCU

Anunțăm cititorii noștri că VINERI, 16 IANUARIE, LA ORELE 16,00, ÎN SALA SPORTURILOR FLOREASCA, ziarul „Scînteia tineretului", în colaborare cu Federația română de fotbal, organizează o nouă întîlnire cu componenții lotului național de fotbal. Cu prilejul acestei reuniuni se va constitui Clubul suporterilor echipei naționale de fotbal.

Spicuim cîteva dintre punctele „forte" ale evenimentului:

- **CEI prezenți vor asista la semnarea actului de constituire de către membrii fondatori ai clubului.**
- **ANGELO NICULESCU, antrenorul echipei naționale, va face pentru cei prezenți o incursiune în programul de pregătire a „tricolorilor" pentru asprele bătălii ce se anunță pe platourile mexicane.**
- **CRAINICUL televiziunii, Cristian Țopescu, va lua cîteva interviuri-blitz „tricolorilor" și unor invitați la festivitate.**
- **CRONICARII de fotbal în postură de... interlocutori într-o cursă de pronosticuri pentru Turneul final al C.M. din Mexic.**

Deocamdată, atît! Mîine divulgăm și alte „secrete". În orice caz anunțăm amatorii că întîlnirea mai rezervă și alte puncte de atracție și pe portativul fotbalului, dar mai ales pe cel al muzicii!

Studiu în bibliotecă *Foto: EMIL COJOCARU*

TINERE, ai curajul să înfrunți dificultățile acestei meserii?

OȚELAR

Întreabă ȘTEFAN TRIPȘA

maistru oțelar, Erou al Muncii Socialiste

Acum cîțiva ani, un tînăr venit pentru prima dată la Hunedoara m-a întrebat: „dacă ați fi din nou la vîrsta adolescenței, v-ați mai alege meseria de oțelar?" I-am răspuns: „da". Cînd eram la vîrsta alegerii profesiei, toți cei din jur m-au avertizat să-mi aleg o meserie mai ușoară. Am răspuns: „nu", un „nu" tenace. Vroiam să mă fac oțelar. Nu m-am lăsat convins atunci, în tinerețe, să abordez altă meserie, ce motive aș avea să gîndesc altfel acum, cînd meseria mi-a dat atît de mult iar eu, la fel, i-am dat atît de mult.

În limbajul curent, a fi oțelar înseamnă a te încadra într-o meserie de categorie grea. Într-adevăr, meseria este foarte grea. Depinde însă ce înțelegem prin acest cuvînt. Pe vremea cînd am învățat-o eu, meseria era într-adevăr grea. Vroiai să fii oțelar, însemna să te știi capabil să tragi din greu la lopată, să ai tăria să te înhami la un efort fizic enorm. Și acum meseria e grea, prezintă mari dificultăți, dar greutatea se traduce, astăzi, altfel, în pretențiile pe care ea le are de la meseriașii săi.

De la meseriașii oțelari neștiutori de carte, am străbătut un drum lung — un drum nu lipsit de dificultăți — și am ajuns la oțelarul care este capabil să înfrunte și lopata, dar care discută curent și se pricepe la structura metalului, folosește oxigenul ca intensificator al procesului de ardere, calculează cu minuțiozitate de farmacist adausurile de material, pe care le introduce în procesul de elaborare. Condiția de a fi a oțelarului implică, obligatoriu, cunoștințe tehnice de fizică, matematică, de cultură generală, întrucît numai cu o atare pregătire poate stăpîni acest proces complicat și efectua calculele necesare. E o cerință pe care majoritatea tinerilor oțelari de la noi o înțeleg, iar înțelegerea aceasta se traduce în numărul mare de oțelari care frecventează liceul seral sau fără frecvență și chiar cursurile facultății.

Mi-aș permite să adaug aici, cu oarecare mîndrie că, dacă România s-a situat, încă din 1968, printre primele 10 țări în producția de oțel, la realizarea acestei performanțe au contribuit și oțelarii noștri care știu să-și înfrunte meseria și o fac cu profesionalitate înaltă, cu forță fizică, cu pasiune și cu foarte mult curaj. Asupra acestui cuvînt — curaj — aș vrea să mă opresc îndeosebi. Noi lucrăm cu metal lichid la temperaturi de peste 1000 de grade. Uneori, uriașa reptilă de foc, în greutate de 400 de tone, ori agregatele de dimensiuni gigantice se răzvrătesc și încearcă să nu te mai asculte. În atmosfera aceea fierbinte, tu, oțelar, ai nevoie de sînge rece, de o mare putere de muncă; trebuie să fii capabil să iei deciziile cele mai bune într-o fracțiune de secundă. Metalul, în situația aceasta este precum omul, amenințat de moarte. Într-un fel, oțelarul trebuie să fie un excelent medic, căci, de rapiditatea deciziei depinde salvarea metalului și calitatea lui. Greșelile în acest domeniu, se plătesc scump. Personal, am trecut adesea prin asemenea situații, am simțit deseori gustul sărat al sudorii într-o luptă acerbă cu îndărătnicia metalului. Odată, mi-amintesc, am observat că metalul începe să fiarbă într-un fel ciudat. Mă amenința. Mi-am dat seama rapid că dacă nu-l înfrunt, determinîndu-l să intre pe făgașul normal, cuptorul se va perfora în cîteva minute. Trebuia să decid. Trebuia să risc, ca într-o luptă. Am dat de îndată ordinul de evacuare a șarjei. Cînd în oală se scurgea ultimul șuvoi de metal, un firicel subțire a început să se prelingă printr-o altă parte a cuptorului. Acolo era fisura. Dacă nu intuiam și nu decideam evacuarea la timp a șarjei, se întîmpla un dezastru. Asta s-a întîmplat odată. Dar de cîte ori n-am fost pus în situația de a mă depăși pe mine însumi prin rapiditatea deciziei și curajul faptei.

Filmul aduce adesea în fața oamenilor spectaculozitatea acestei meserii. Într-adevăr, pentru aparatul de filmat și pentru oameni, scoaterea oțelului e un spectacol. Pentru noi, e pur și simplu o meserie. O meserie de inteligență și forță fizică, de dexteritate și agerime a minții, a trupului, a mîinii, a ochiului.

Ea nu te lasă o clipă în letargie. Nu-ți admite nici o clipă de neatenție. Nici un automatism. Îți solicită continuu toate simțurile. E un adevăr că poți face șapte meserii deodată și fără pasiune, dar meseria de oțelar n-o poți face decît cu pasiune. Altminteri, n-ai ce căuta în oțelărie. Aici vin oameni dîrji, cu o robustețe nu numai fizică ci și morală. Cu o dragoste la fel de robustă pentru meserie. Dacă n-ai certitudinea că ai această robustețe, trebuie să optezi pentru altceva. Poate abuzez de acest cuvînt, dar noi, aici, între oțelari, sîntem o familie robustă. Noi n-am vrut să ne alegem pur și simplu o meserie, ci **exact meseria de oțelar**. Dacă considerați că vă întîlniți cu cele trei condiții pe care eu, ca oțelar cu vechi state de serviciu în meserie, le formulez aici, atunci îndrăzniți să deveniți oțelari.

● Frumusețea meseriei de oțelar constă în puterea de a stăpîni metalul incandescent, de a-l dirija acolo unde dorești, cu toate că e fierbinte și nu te poți apropia de el. Aveți dorința de a-l stăpîni?

● Frumusețea ei constă în capacitatea de a înlătura neprevăzutul, de a preîntîmpina orice avarie, de a fi întotdeauna în stare să prefaci materialele introduse în cuptor în metal lichid. Vă considerați capabil de reacții rapide, curajoase, inteligente?

● Frumusețea meseriei constă în mîndria de a ști că metalul pe care tu îl elaborezi se află încorporat în creațiile ce îmbogățesc pretutindeni peisajul țării. Sînteți dornici să aveți satisfacțiile acestei mîndrii?

CE ȘTII DESPRE TINE?

Verificați-vă aptitudinile de operare cu relațiile spațiale

prof. univ. dr. PAUL POPESCU-NEVEANU

Orientarea în spațiu, aprecierea configurațiilor și mărimilor spațiale — ca și operarea cu relațiile spațiale — constituie elemente fundamentale ale intelectului uman. Fără a stăpîni astfel de elemente nici o acțiune nu poate fi construită. Totuși, oamenii se deosebesc mult după gradul și specificul realizării aptitudinilor „spațiale" și aceasta condiționează, în bună măsură, reușita sau nereușita în toate acele acivități profesionale ce implică precise și complexe orientări și modelări de ordin spațial. Ne referim îndeosebi la plastică și tehnică, dar și la geografie, geologie, geometrie, anatomie.

Din experiența comună știm că ne este mai greu sau mai ușor să precizăm „pe moment" dreapta sau stînga, să urmăm o anumită direcție prin pădure sau un labirint de străzi și ulicioare necunoscute. Retenția exactă a drumurilor parcurse este un alt indicator al nivelului aptitudinilor „spațiale".

1. Căutați să reprezentați mental un drum mai complicat din cele pe care le-ați parcurs de mai multe ori. Într-o primă variantă veți imagina modul cum vă deplasați, cotiți de pe o stradă pe alta, întîlniți succesiv diverse obiecte pînă ajungeți la țintă. Aceasta este o reconstituire a procesului de parcurgere ce este la îndemîna oricui. Puteți însă reprezenta instantaneu configurația drumului ca într-o hartă, făcînd abstracție de propriile mișcări? Este o performanță mult mai dificilă.

2. Vi se dau 12 orașe: Buzău, Mizil, Brăila, Rîmnicu-Sărat, Focșani, Mărășești, Galați, Tg. Ocna, Odobești, Tecuci, Bacău, Tulcea. Luați o foaie albă și un creion și, fără a consulta harta, încercați să fixați exact poziția fiecăreia dintre localități, indicînd și reperele de relief ale zonei. Apoi, verificați în ce măsură ați respectat corelativ, pozițiile și distanțele.

3. Luați o bandă de hîrtie lungă de 1 m. și lată de 3 m. Cu un foarfec, dv. sau mai bine altcineva, segmentați-o pe transversală în circa 20 bucăți. Fiecare cupiură trebuie să aibă altă formă, respectiv să fie dreaptă, obligă într-o direcție sau alta, zig-zagată, curbă, ondulată, în combinație de colț și curbă etc. Apoi, amestecați bine bucățile și expuneți-le pe masă (dacă dv. ați decupat banda, lăsați să treacă 3—4 zile). Sarcina este să refaceți, cît mai repede, banda, reunind fragmentele astfel încît să se articuleze perfect. Pentru a vă da seama de posibilitățile dv., faceți acest experiment și cu alți colegi și comparați intervalele de timp utilizate.

4. Vizitați la domiciliu un coleg. Rugați-l să vă lase să vedeți timp de 2 minute o cameră cu multă mobilă și pe care nu o cunoașteți. După un timp, în alt loc, faceți un plan al camerei consemnînd dispoziția mobilelor și a spațiilor goale, pe orizontală și verticală. Căutați să vă mențineți la aceeași scară pentru ca, apoi, confruntîndu-vă cu realitatea, să puteți verifica în ce măsură ați reprodus exact distribuirea obiectelor și dimensiunile lor.

5. Procurați-vă niște cartonașe care au trei laturi neregulate și numai una dreaptă. Închipuiți-vă, fără să mai priviți cartonașul, ce corp ar rezulta dacă cartonașul este rotit în jurul dreptei luate drept ax. După cum știți de la geometrie, aceasta este o probă de generare. Proba inversă ar fi aceea a desfășurării. Un corp geometric, sau unul mai complicat, obișnuit, se consideră a fi construit din carton sau tablă subțire. Ce configurație plană ar rezulta dacă ar fi secționat pe o direcție și tabla sau cartonul ar fi întinsă pe suprafața unei mese? Desenați!

Și în cazul de față, după ce experimentați cu sine, trebuie să refaceți experimentul cu colegii pentru a obține termeni comparativi.

★

Probele indicate de noi sînt astfel calculate încît să fie la îndemîna dv. În laborator se apelează la modele de cercetare mai complicate și precise. Voi, dragi tineri, aveți, la dispoziție un material și mai valoros, acela rezultat din experiența voastră școlară. Capacitățile de percepere, reprezentare, imaginare și gîndire spațială sînt puse la încercare la diverse obiecte. Așa sînt desenul (considerat nu din punctul de vedere al valorii lui artistice ci al preciziei cu care sînt redate structurile și dimensiunile), anatomia (la care trebuie să reținem exact date morfologice complexe), fizica (în care multe fenomene, legi, experimente presupun înțelegere de coordonate spațiale), geometrie (ale cărei teoreme, de asemenea, ne solicită să operăm valori spațiale ș.a.).

La vîrsta dv. de 18—19 ani, rezultatele pe care le obțineți în ce privește operarea cu relațiile spațiale, sînt semnificative și vă pot permite concluzii de orientare profesională.

CABINETUL ABSOLVENTULUI DE LICEU

AȚI VIZITAT UN COMBINAT DE INDUSTRIALIZARE A LEMNULUI?

prof. dr. ing. AUREL RADU

decanul Facultății de industrializare a lemnului Brașov

Conducînd această facultate de mai mulți ani, acum cînd mă adresez liceenilor, nu pot să nu pledez „pro domo" și să-i invit pe bacalaureați să urmeze cursurile la noi, pentru a deveni specialiști în domeniul industrializării lemnului. Cu experiența concursurilor de admitere succesive voi preciza de la bun început că, datorită unei insuficiente cunoașteri de către elevi a profilului de ingineri pe care îi pregătim la această facultate — viitori specialiști ai combinatelor de industrializare a lemnului — candidează mai puțini tineri decît la vecini... adică la Facultatea de silvicultură. În acest an universitar, de pildă, noi am selectat cei 84 de studenți dintre 500 candidați, dar în două sesiuni de admitere, în timp ce la silvicultură toate cele 120 locuri au fost completate din prima sesiune, în concurs aflîndu-se 740 tineri. Am constatat, de asemenea, că, nefiresc, acei elevi care sînt buni la matematică și fizică în liceu și îndrăgesc ingineria preferă Facultatea de mecanică, Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini. Se crede în mod eronat că în domeniul industrializării lemnului s-ar lucra mai puțin cu utilaje și mașini complexe, de înaltă tehnicitate, că tehnologiile ar fi mai puțin complicate. Oricine a văzut un combinat de industrializare a lemnului știe însă că aceste întreprinderi sînt construite și înzestrate la nivelul dezvoltării tehnicii contemporane. În acest domeniu țara noastră poate rivaliza cu industriile cele mai dezvoltate din lume, cu cele cu veche tradiție cum ar fi cea finlandeză sau canadiană.

N-aș vrea să se supere cumva fetele, dar țin să precizez, avînd de partea mea faptele, că nu este atît de indicat să aleagă această facultate. Un procent normal îl consider 10 la sută, dar acum avem ani de studii unde studentele reprezintă un procent de peste 30 la sută. Ingineria în fabricile de industrializare a lemnului este o muncă mai dură, solicită intens efortul fizic, deoarece presupune între altele numeroase deplasări prin secții, pe întinderea de zeci de kilometri a combinatului. De obicei, producția solicită specialiștii pregătiți de noi pentru a-i folosi ca ingineri-șefi, pentru a le încredința conducerea uneia din cele șapte, zece sau mai multe fabrici ale combinatului. Totuși, un bărbat are mai multe calități de organizator și conducător al unor asemenea locuri de muncă, dă un randament mai mare.

Totodată, țin să spun tinerilor liceeni, că așteptăm candidați în primul rînd din regiunile cu mari cerințe de specialiști în domeniul nostru, care la absolvire să nu ezite să meargă să lucreze „acasă". Aceste zone sînt Maramureș, Năsăud, Vaslui, Satu-Mare, Focșani-Comănești, Gălățași Rădăuți, și nu județul Brașov, de unde în primii ani de studii sînt acum studenți cam o treime din totalul celor școlarizați. La aceasta s-a ajuns și datorită faptului că elevii din zonele amintite rezistă mai greu la admitere concurenței cu colegii brașoveni, care au posibilități mai mari de a dobîndi o temeinică pregătire la matematică și fizică în liceu, își pot lua meditatori foarte buni, inclusiv din rîndurile cadrelor didactice universitare. De aceea, sîntem receptivi la apelurile candidaților din afara Brașovului și am fi dispuși să sprijinim, prin participarea profesorilor facultății, diverse cursuri speciale de pregătire în vederea concursului de admitere.

FIZICA ATOMICĂ

În economia noastră au apărut în ultimii ani noi ramuri industriale, noi specialități, care solicită cadre tehnice cu o temeinică pregătire profesională, specialiști cu înaltă calificare. Între aceste ramuri se înscrie și Fizica atomică — „brățara de aur" a viitorului cu posibilități nebănuite de dezvoltare. Tinerii care doresc să urmeze cursurile școlii postliceale de Fizică atomică trebuie să susțină examene la următoarele obiecte: matematică (scris și oral) și fizica (oral). Deoarece această școală are numai învățămînt seral, candidații, absolvenți ai liceului de cultură generală, precum și ai altor școli echivalente, trebuie să lucreze în domeniul specialității. În acest sens, la înscriere, pe lîngă celelalte acte vor prezenta și dovada de încadrare în muncă cu precizarea specialității sau funcției îndeplinite, eliberată de întreprinderea sau unitățile în care lucrează.

Școala postliceală de Fizică atomică (învățămînt seral) își are sediul în Șoseaua Măgurele nr. 527, sectorul 6, telefon 23 68.00, interior 527, Institutul de Fizică Atomică București și pregătește tehnicieni în următoarele specialități: **dozimetrie, eletronică, tehnica vidului, raze cosmice, izotopi stabili.**

Pentru cei dornici să urmeze cursurile serale postliceale, învățămîntul seral și fără frecvență, redăm mai jos școlile care dau dreptul la înscriere la concursul de admitere.

Liceul absolvit înainte de 1925 (8 ani), liceul teoretic pînă la reforma învățămîntului din 1948, școala medie (de cultură generală) între anii 1949 — 1953 inclusiv, școala medie (de cultură generală) după anul 1953, liceul militar de 7 clase absolvit pînă în anul 1933, liceul militar de 8 clase începînd cu anul 1934 și pînă în anul 1948 inclusiv. Facultatea muncitorească, școala specială — de 2 ani (seral de 3 ani), care a funcționat pe baza art. 26 din legea de reformă a învățămîntului din 1948, școala muncitorească de 8 ani înființată pe baza H.C.M. nr. 1009/1957.

Înscrierile la examen se pot face pe bază de diplomă, certificat sau foaie matricolă de absolvire a ultimei clase a școlii respective.

Echilibrul psiho-fiziologic și capacitatea de muncă

Este un adevăr care nu necesită demonstrație, că alegerea profesiei și mai departe a locului de muncă, este o problemă grea și de mare răspundere, în primul rînd pentru propria noastră persoană.

Cu atît mai dificilă devine problema cînd este vorba de a ne alege o profesie, în condițiile cînd capacitatea de muncă este limitată, datorită unei afecțiuni cronice sau a urmărilor unei boli. În această situație nu mai este suficientă dorința noastră. Este necesar să consultăm un medic care, analizînd exact capacitatea funcțională a întregului organism și a fiecărui aparat în parte, poate stabili profesia cea mai corespunzătoare pentru persoana respectivă.

Ca orice act medical, se pornește de la anumite principii. Intervențiile medicale și mai ales cele chirurgicale urmăresc să obțină rezultate nu numai „quo ad vitam" (pentru salvarea vieții), ci și „quo ad laborem" (pentru muncă), aceasta fiind o condiție a existenței noastre.

Indicația medicală nu se poate referi însă la orice muncă. Este de datoria medicului de a căuta ca profesia aleasă, chiar în condițiile unei capacități de muncă limitate, să fie adecvată, sau în orice caz cît mai apropiată vocației, talentului, pasiunii și dorinței persoanei în cauză.

Astfel, în cazul tinerei Eva G., care prezintă o artroză ce îi limitează posibilitatea de mișcare, medicul va analiza posibilitățile maxime de folosire a articulației respective și va indica o profesie corespunzătoare sau cu caracteristici apropiate celei dorite de persoana respectivă. În orice caz, această situație nu este contraindicată din punct de vedere medical pentru profesia de bibliotecară, educatoare sau profesoară, la care tînăra s-a gîndit. Depinde, însă, dacă are înclinația spre aceste profesii.

În cel de al doilea caz, al tînărului Alexandru T., nu este vorba de o afecțiune, ci de un anumit temperament mai vioi, mai exuberant. În această situație, nu credem că este vorba de o problemă deosebită. În primul rînd pentru că anumite porniri temperamentale se pot educa și pentru aceasta nu este nevoie decît de voință. În al doilea rînd, pentru că nici o profesie nu solicită cu exclusivism anumite temperamente. Problema mai importantă este să ne subordonăm temperamentul vocației pe care o avem.

Pentru orice profesie însă este nevoie de răbdare, de perseverență, de pasiune, pentru însușirea la cel mai înalt nivel practic și teoretic a tuturor caracteristicilor profesiei respective.

Primul semn bun pentru orice persoană care alege o profesie este că se interesează de ceea ce va putea realiza, de posibilitățile de a o efectua la nivel cît mai înalt. În această problemă, este cît se poate de util să ne consultăm cu persoane avizate, cu specialiști. Noi vă stăm la dispoziție.

dr. BERNARD BARHARD

director adjunct științific, Institutul de igienă București

Școlile post-liceale de telecomunicații

Elevii, absolvenți ai liceului de cultură generală sau ai altor școli echivalente cu examen de bacalaureat sau cu certificat de absolvire, pot concura la examenul de admitere în școlile postliceale de comunicații. Această rețea de școli pregătește tehnicieni și specialiști necesari sectorului de transporturi și telecomunicații. Școlile asigură o temeinică pregătire teoretică și practică de specialitate în săli moderne de cursuri, laboratoare bine utilate și ateliere.

Examenul de admitere pentru aceste școli constă din proba scrisă și oral la matematică, fizică—oral la specialitățile: **electronică pentru telecomunicații, telefon-telegraf, electronică pentru telecomunicații radio- televiziune și comunicații la mare distanță, electromecanică—aparatură de aviație, electromecanică — semnalizare, centralizare bloc, electromecanică, stații și rețele electrice de tracțiune, electromecanică pentru telecomunicații în transportul forestier.**

Școlile cu asemenea profil funcționează în următoarele localități: **Timișoara**, str. 23 August nr. 2; **București**, Calea Victoriei nr. 12, sector IV.

CURIER

ANA PETRESCU: Nu vă putem satisface cererea. Consultați colecția noastră.

ILIE TĂBLET. Pentru dv. nu există soluția să vă însușiți profesia de tehnician veterinar, întrucît liceele agricole n-au cursuri serale sau fără frecvență la această specialitate. Totuși de ce vreți să vă schimbați o meserie atît de frumoasă ca cea de strungar, pentru care aveți pregătirea necesară și un număr de ani de practică?

IOAN RĂDUCU, Stilpeni, județul Argeș: Există un îndrumător pentru admiterea în școlile de specializare post-liceală — evident, valabil pentru anul școlar 1969 — 1970 — care poate fi consultat la secretariatul școlilor respective înaintea profesiei de asistent medical n-am popularizat alte profesii care pot fi însușite în școli postliceale.

GH. DEDOIU, Vrancea: Școala postliceală pentru construcții de mașini din București (strada Zborului nr. 7 — 9, sectorul 4, telefon 22 04 00) pregătește tehnicieni pentru montarea și reglarea aparatelor de radio și televiziune.

ELENA HALEA, Dărmănești: Nu există un liceu care să formeze actori de teatru, ei fiind pregătiți de Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" din București și de institutul similar din Tg. Mureș. Fiind abia în clasa a VIII-a, deci neavînd încă timpul să-ți fi verificat talentul, urmează să te gîndești mai realist la tipul de școală pe care vrei să-l urmezi după absolvire.

CONSTANTIN CÎTOTEANU, Comuna Negomir, județul Gorj: Da. În Petroșeni există un liceul industrial minier (situat în str. Mihail Eminescu nr. 4, telefon 568) care pregătește specialiști în electromecanică minieră. Pentru celelalte informații ar fi bine să te adresezi direct secretariatului liceului.

RODICA ORLANDEA, strada Decebal nr. 15, Alba Iulia: Răspundem cu plăcere tuturor cititorilor care ni se adresează. Totuși nu se poate abuza de timpul nostru și de spațiul restrîns al „Curierului" pînă într-atît încît să ni se ceară să publicăm de două ori aceeași informație numai pentru motivul că n-a fost citită corect. Tot ce vă interesează a fost publicat în ziarul nostru din 4 decembrie 1969.

CUM SĂ ÎNDRUMI dacă nu cunoști REALITATEA SATULUI ?

● DIN NOU DESPRE LOCUL CE-L OCUPĂ ÎN AGENDA ACTIVISTULUI U. T. C. PROBLEMELE ECONOMICE ALE SATULUI

Timp de o zi sîntem oaspeții comunei Nicolae Bălcescu, județul Vîlcea, avînd însoțitor pe activistul Mihai Anițoiu. Și, ca orice oaspeți vădit impresionați de bogăția și frumusețea comunei, de spiritul gospodăresc întîlnit la tot pasul, din capul locului, nu ne putem ascunde interesul pentru **puterea economică a cooperativei agricole, pentru cîștigurile membrilor ei.**

Cum în intenția noastră era să ne edificăm cît mai exact asupra locului de care se bucură problemele economice în preocupările activistului comitetului județean U.T.C., discuțiile, inevitabil, au fost legate de principalele coordonate ale activității cooperativei agricole unde lucrează și cei aproape 100 de membri ai organizației U.T.C., pentru care, lunar, Mihai Anițoiu se deplasează de la județ cîte 7—8 zile. Care sînt principalele producții ce s-au obținut în acest an ? care sînt principalele sectoare de producție ale cooperativei ? în ce măsură membrii organizației U.T.C. participă la muncile cooperativei ? care sînt relațiile contractuale ale unității cu statul ? de ce grad este mărimea principalilor indicatori economico-financiari ai acesteia ? Am considerat că sînt lucruri despre care activistul ne poate informa cu ușurință. Despre toate astea însă interlocutorul nostru nu ne-a putut vorbi mai nimic. Departe de noi pretenția ca el să fi fost o enciclopedie a indicatorilor exacți ai cooperativei agricole. Dar, pentru că el îndrumă activitatea organizației U.TC. de aci, reținerea acestor lucruri ni se pare absolut elementară. Mihai Anițoiu ne vorbise că, aici, la Nicolae Bălcescu valoarea zileimuncă se ridică la vreo 35 de lei.

— De această valoare s-ar putea vorbi în perspectivă. Deocamdată însă ea nu e decît de 20 de lei, ne-a precizat Gheorghe Popa, președintele cooperativei agricole de producție.

Era evident că dintr-o asemenea sursă de informare riscul de a ne forma o imagine deformată despre cooperativa agricolă din Bălcescu, unitate economică de bază a comunei, era prea mare, că la o asemenea cunoaștere pe care o dovedise activistul comitetului județean U.T.C. orice alte discuții pe această temă nu mai puteau continua pentru că nu aveau nici un temei.

— În ordinea importanței, care sînt preocupările în munca dv. de activist ? — ne-am adresat atunci tovarășului Anițoiu.

Iată-le în ordinea în care ele ne-au fost enumerate : 1. *activitățile organizatorice ;* 2. *activitățile culturale ;* 3. *activitățile sportive ;* 4. *activitățile ce țin de munca voluntar-patriotică.* Și, legat de fiecare în parte, ni s-au prezentat și detalii din care unele evidențiau realizări frumoase pentru care nu numai că avem cuvinte de laudă dar chiar sîntem pentru extinderea lor.

— Și totuși prezența tinerilor **e în primul rînd în producție. Ce loc acordați acestei chestiuni ?**

Interlocutorul nostru ridică din umeri. Apoi, ticlușește cîteva fraze, generale, arhicunoscute. De fapt cum se prezintă situația ? În 1969 producția la hectarul de grîu a fost în cooperativa agricolă „Nicolae Bălcescu" cu 300 kilograme mai mică decît cea planificată, la legume cu 3 000 kg, la cartofi cu 9 000 kg, — subiecte deci, și asta ca să ne referim numai la cîteva, ce puteau fi aduse în dezbaterea tinerilor. Sigur, în dreptul niciunuia dintre indicatorii planului de producție al cooperativei nu scrie „răspunde organizația U.T.C.". Dar munca în cooperativă presupune o însumare de drepturi și responsabilități individuale ; fiecare membru al ei luat în parte își are meritul pentru ceea ce s-a realizat, după cum pentru ceea ce nu s-a făcut și s-ar fi putut face își are partea lui de vină. Unde era aria de intervenție a organizației U.T.C. ? Peste tot și în tot cursul anului. Dar pentru ca să intervină, ea trebuie mai întîi să cunoască obiectivele concrete ale planului de producție, trebuie să fa în dezbatere sarcinile ce revin unității, iar pentru a contribui la îndeplinirea lor trebuie să stabilească modalități precise care să asigure participarea tinerilor la realizarea lor. Cauzele pierderilor de producție amintite, în cea mai mare parte au fost de natură subiectivă.

În tabelul cu nominalizarea membrilor comitetului comunal al U.T.C. citim în dreptul unuia dintre ei : *răspunde de activitățile pe linie de producție.*

— Ar trebui, recunoaște interlocutorul nostru.

Teoretic deci se știe și aici că problemele economice își au în munca de organizație locul lor bine definit. De ce numai ar *trebui* și nu îl și ocupă este lesne de înțeles : stilul de muncă al activistului este în mod automat preluat și de către organizații. Și, altfel nici n-ar putea fi pentru că el este cel care îndrumă și controlează. După cum lesne sînt de înțeles și urmările : o aderență insuficientă a tinerilor pe măsura posibilităților și a cerințelor la problemele pe care producția le ridică zi de zi și la a căror rezolvare sînt chemați să-și aducă contribuția toți factorii, fie că aceștia au cu ea legătură directă sau mijlocită. Întrebînd ce împiedică pentru ca aceste lucruri teoretic știute să fie aplicate, printre altele ni s-a răspuns că, direct, pentru organizație efectul acestei munci fiind nemăsurabil, activistul caută să se preocupe de acele activități ce pot fi și sînt direct urmărite de comitetul județean U.T.C.

Carențe în munca activiștilor comitetului județean U.T.C. de genul celor constatate în Vîlcea am mai semnalat în cîteva rînduri și din alte județe. Sigur, ele nu reprezintă nota dominantă în munca activiștilor de la sate. Dar tocmai de aceea e necesară o mai atentă preocupare din partea comitetelor județene U.T.C. pentru ca în munca fiecărui activist problemele economice ale satului să ocupe locul cuvenit.

NICOLAE COȘOVEANU
GHICA SASU

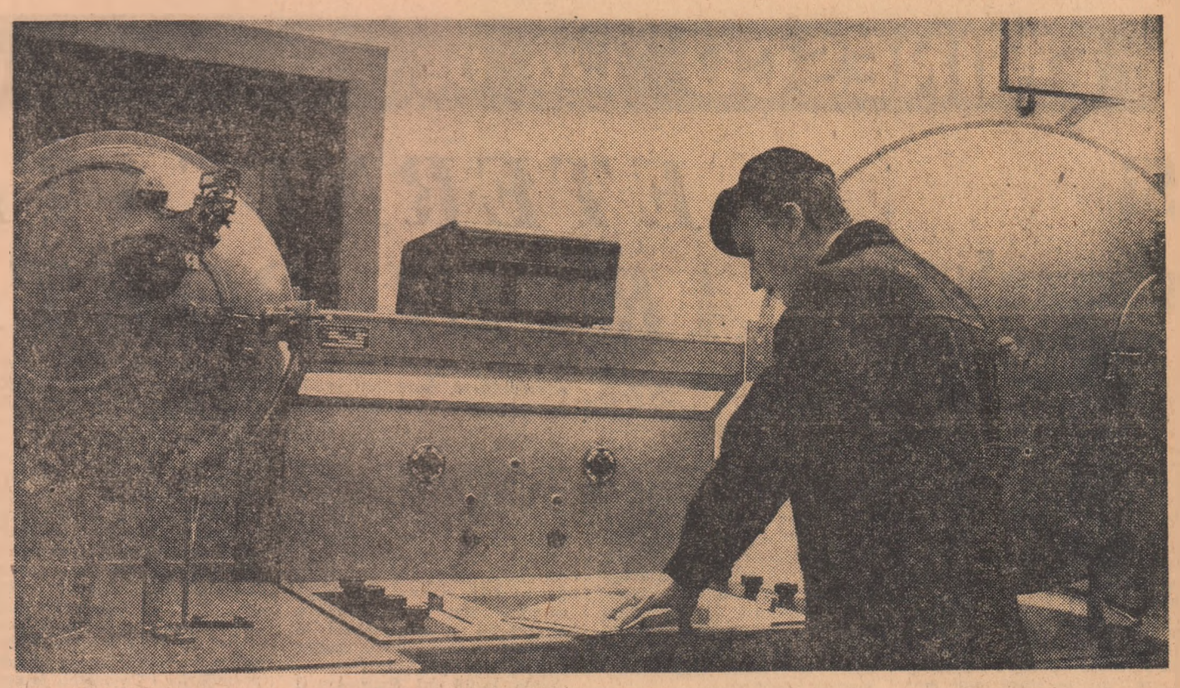

La Fabrica de becuri Steaua electrică din Fieni

NOI TIPURI ELECTRICE DE MOTOARE

Seria agregatelor energetice, produse de Uzina constructoare de mașini din Reșița, s-a îmbogățit cu două noi tipuri de motoare electrice verticale, cu o putere de 3 150 kW și respectiv de 400 kW, destinate sistemelor de irigații din agricultură. O dată cu acestea au fost asimilate pentru producția anului 1970 un număr de 5 tipuri noi de motoare electrice cu puteri cuprinse între 4 500 kW și 810 kW, pentru industria chimică și pentru grupuri auxiliare de forță.

În același timp, Uzina de mașini din Reșița a început să producă, la scară industrială, noile compresoare „L-50" și „L-100" pentru industria minieră.

PERFECȚIONAREA PROFESIONALĂ !

(Urmare din pag. 1)

manifestă, mai ales, în faza debutului în meserie, în stadiul cînd disciplina industrială nu este pe deplin asimilată. Tocmai de aceea aș insista asupra **necesității ca tinerii — respectiv tinerele — ce abia pășesc în meserie să facă obiectul preocupării colegilor lor mai experimentați, al unor acțiuni organizate special cu menirea de a reduce efectele negative ale perioadei de integrare, de a grăbi dezvoltarea conștiinței profesionale. Respectarea** programului de lucru, **folosirea** lui în scopuri exclusiv productive, prețuirea utilajelor, deservirea lor în mod corespunzător, gospodărirea cu grijă a materiilor prime, sînt doar cîteva aspecte care solicită un mare efort educativ, mai ales în unitățile nou intrate în funcțiune, cînd și vîrsta industrială a personalului este redusă. Ar fi un mare cîștig pentru producție dacă asemenea obiective ar polariza atenția unor acțiuni organizate la nivelul secțiilor, al fabricilor, dacă în acest domeniu s-ar materializa o seamă de acțiuni ale organizațiilor U.T.C.

Același lucru rămîne valabil la capitolul îmbunătățirii indicilor de utilizare a utilajelor din unitățile noastre economice. Cît de importantă este perseverența pe această linie o ilustrează calculul conform căruia, în 1970, creșterea numai cu 1 la sută a indicelui de utilizare intensivă a mașinilor de țesut conduce la un spor de producție de 4,4 milioane m.p. în cadrul țesătoriilor de bumbac. Evident, nu mă refer la măsurile tehnice și organizatorice ce se cer luate — și care intră în atribuțiile organelor tehnico-administrative — ci la complexul de acțiuni în stare să determine o atitudine favorabilă aplicării acestora, asigurării efectului scontat.

Această atenție deosebită, acordată fără întrerupere **întronării disciplinei ferme în rîndul tinerilor, vizînd utilizarea mai eficientă a fondului de timp, atingerea unui indice superior de folosire a mașinilor și utilajelor** trebuie să se măsoare prin **eliminarea absențelor nemotivate, a întîrzierilor și concediilor fără acoperire, prin evitarea stagnărilor în funcționarea mașinilor, iar în final, prin preîntîmpinarea pierderilor de producție, a restanțelor, a neonorărilor de contracte, cu consecințele nedorite ce le declanșează..**

Ridicarea necontenită a nivelului profesional constituie, prin definiție, o datorie a tinerilor din fabricile și combinatele noastre.

— Raportați desigur această obligație la condiții specifice acestei perioade, cînd unitățile industriale sînt înzestrate cu utilaje moderne, de mare productivitate.

— Sîntem datori s-o facem în toate unitățile noastre. Cu atît mai mult în cele noi și modernizate. Gîndiți-vă că au apărut în ultimii ani în industria noastră ușoară fabrici noi dotate cu utilaje și instalații de mare tehnicitate. Țesătura „Victoria" Iași, Fabrica de confecții Craiova, Filatura Oltenița, Fabrica de tricotaje Suceava, Filatura „Argeșana" Pitești sînt numai cîteva din aceste noi și moderne unități. **Sarcina perfecționării profesionale trebuie privită de către tineret nu doar prin necesitatea de a exploata aceste utilaje în mod rațional ACUM ci de a fi capabili să se ridice TOT TIMPUL la nivelul tehnicii noi, într-o lungă perspectivă.** Condițiile sînt create și la îndemîna oricui.

— La ce faceți referire ?

— Prin școlile noastre profesionale, prin concursurile de calificare și de ridicare a calificării trec anual mii de tineri. Ca o cifră informativă, capacitățile de producție ce vor intra în funcțiune în 1970 au nevoie de circa 20 de mii de oameni. Procesul de învățămînt realizat în școală se cere continuat în afara ei. Aici își dovedesc utilitatea formele de stimulare a pregătirii de specialitate. **Am primit cu satisfacție propunerile venite din partea Uniunii Tineretului Comunist de a organiza în colaborare, recurgînd la formula concursurilor, diferite acțiuni de amploare. Rezultatele obținute în anul 1969 pe această linie au fost bune. Ne exprimăm convingerea că începutul bun va fi continuat, antrenînd un număr din ce în ce mai mare de tineri.**

— După cum se sublinia la recenta plenară a C.C. al P.C.R., reducerea consumurilor de materiale, gospodărirea judicioasă a materiei prime trebuie să stea în centrul preocupării lucrătorilor din toate domeniile de activitate. Ce semnificații are pentru industria ușoară această indicație ?

— Deviza noastră rămîne aceea de a realiza din materia primă ce o avem la dispoziție o producție cît mai mare, la un nivel calitativ superior. Aceasta impune o atenție deosebită la toate locurile de muncă. Va trebui să ne preocupe mai mult, decît am făcut-o pînă acum, preîntîmpinarea pierderilor prin rebuturi, reducerea cupoanelor în industria textilă, a deșeurilor în tricotaje, a spargerilor în industria sticlăriei etc.

— Nu v-ați referit încă la domeniul creației, al diversificării sortimentelor...

— Noi avem în cadrul ministerului o puternică bază de creație. Mulți dintre cei ce lucrează aici sînt foarte tineri. I-am dori în mai mare măsură prezenți în îmbogățirea colecției de modele pentru adolescenți, pentru tineret în general — consumatorul nostru atît de exigent. **Ei trebuie să fie practic prima vioară la acest capitol, să se dovedească a fi un priceput interpret al cumpărătorului pe lîngă producător, și astfel un propagandist în rîndul tinerilor cumpărători.**

Vorbind despre creație, despre capacitatea de a aduce în prim plan noul, nu cred că spun un lucru lipsit de importanță și anume, necesitatea unei participări generale mai active a tineretului din ramura noastră la diversificarea sortimentului de produse ce le realizează industria ușoară.

Biologul Carmen Cojocaru în laboratorul Fabricii de antibiotice din Iași

Foto : AGERPRES

CIVILIZAȚIA MUNCII

(Urmare din pag. 1)

— Timpul e ireversibil deci și în această privință.

H.H.S. : Incontestabil. Un mare savant atomist a expus la curs teoria unui tînăr discipol, declarînd cinstit că el n-o înțelege, că rămîne la vechea teorie însă se simte obligat să prezinte tineretului și noile teorii.

— Dar dv., cu o asemenea tinerețe de spirit, aveți aceleași sentimente față de colegii din tînăra generație ?

H.H.S. : Bineînțeles. Eu am făcut sociologie cu metodele clasice, acum se utilizează tehnici cibernetice. Eu predau studenților ce știu, dar adaug că astăzi savanții au pornit și pe altă cale, și îi îndemn să învețe și de la mine, de pildă, să învețe neapărat și matematică. Eu nu știu matematică și la această vîrstă n-am s-o mai învăț...

— Tinerii au datoria egalării vîrstnicilor sau a depășirii epocii, a raportării numai la viitor a necesităților epocii ?

H.H.S. : Tinerii au nevoie de bătrîni ca să le împărtășească experiența. Bătrînii trebuie să învețe tineretul atît cît știu, să nu-i obstaculeze, să le deschidă calea spre viitor. Iar tinerii să-i depășească. Marx a spus că orice discipol e dator să depășească maestrul. Dar să depășească, nu să egaleze. Inovația însăși e o depășire a tradiției. Datoria vechii generații e să încerce a scuti pe tineri să repete greșelile lor.

— Și atunci tinerii nu vor mai face greșeli ?

H.H.S. : Ba da, dar altele ! În nici un caz cele vechi. Engels spune de altfel că știința constă în a spune tot mai puține prostii...

— Cum profită tinerii de revoluția tehnico-științifică — în fapt tot un produs al muncii — pentru a realiza o societate mai bună, cu un grad de civilizație mai înalt ?

H.H.S. : La care aș adăuga eu altă întrebare : se realizează de la sine, sau e nevoie de o acțiune deliberată, cu un scop conștient, precis ? Am să răspund deodată la amîndouă întrebările în relația om-natură trebuie cunoscute și folosite legile naturii. Desigur, prin muncă. În problemele civilizației trebuie cunoscute legile ei, dar peste asta trebuie adăugat un ideal etic. În lipsa unui asemenea ideal etic, militant, se ajunge nu numai la egoism, dar chiar la agresivitate pînă la monstruozitate. Aceasta e credința mea.

— Tovarășe profesor, credeți că civilizația va cere în curînd o ordine superioară a personalității ?

H.H.S. : E greu de făcut profeții. Ar fi de dorit, tirește, dar tentația buneistări e mare, încît mulți se lasă ispitiți. În privința personalității integrale, revin, fără ideal etic nu e nădejde să se realizeze.

— Aceasta implicînd, deci, o conștiință socială ? Fiindcă harnic e și muncitorul de la Fiat și cel de la General Motors și oțelarul nostru de la Hunedoara.

H.H.S. : Negreșit. Deci pentru a fi o personalitate integrală trebuie să fii și militant social. Tot ceea ce faci trebuie să fie militant social. Nu mă interesează că ești erudit, puternic, capabil, ci vreau să văd cum pui în slujba oamenilor ceea ce știi și poți, deci ce fel de luptător ești — în fapt și nu în vorbe — pentru idealul social. Altfel fiecare e numai meșteșugar. Atîta tot. E necesară deci o conștiință socială, a epocii și a societății superioare, a luptei pentru triumful organizării sociale superioare — deci a civilizației.

— Iar satisfacțiile ?

H.H.S. : Depinde ce te satisface. Propriile nevoi materiale și atît — aceasta nu satisface societatea. Și nici un om ce se vrea integral. Pot să asigur tineretul că sînt mai mari satisfacțiile nemateriale. Și mai substanțiale. Îți rămîn în minte.

— Vreți să amintiți o mare satisfacție personală ?

H.H.S. : Mari satisfacții nu pot numi în primul rînd nici succesele științifice exprimate în cărți — atîtea cîte au fost, nici călătoriile, nici cunoștința multor oameni de seamă... Dar, iată, eram foarte tînăr și țineam cursuri-conferințe, la o grupare de muncitori. Unul m-a întrebat ce meserie am și aflînd că sînt profesor a spus : „Mare noroc au studenții dumneavoastră !" Dorobanțu îl chema pe acel muncitor ; n-am să uit acea satisfacție niciodată. O mie de medalii sau recompense materiale n-ar fi echivalat bucuria mea de atunci. Și de acum, după cum vedeți.

— Cînd trebuie să vină satisfacțiile în muncă ? La tinerețe pentru a fi stimulatoare, ori la maturitate pentru a reprezenta reala măsură a valorii ?

H.H.S. : Tot timpul. Dar esențiale sînt în tinerețe, cînd pot fi hotărîtoare. Deseori cariera unui om e determinată chiar de o primă apreciere a profesorului. Pot veni satisfacții, sigur, și mai tîrziu, dar ele nu-ți mai schimbă soarta.

— Arghezi spunea că „munca făcută cu scepticism, care e muncă forțată, falsă, e o muncă proastă — și în tinichigerie și în poezie.

H.H.S. : Așa e.

— ...Cealaltă, însă, munca esențială, făcută din inimă nu e niciodată răsplătită". Cum explicați scepticismul lui în această privință ?

H.H.S. : Arghezi se referea cu siguranță la răsplata pe care o conține munca esențială însăși, înlăuntrul ei. Dacă faci o muncă din toată inima, răsplata e concomitentă cu efectuarea ei, simpla desfășurare a calităților fizice, exercitarea minții dă mari satisfacții. Și n-ai nevoie neapărat de confirmare.

— Nu, îmi îngăduiți să nu fiu de acord. Simțim în permanența nevoia verificării prin confirmare.

H.H.S. : Poate că nu strică, într-adevăr, confirmarea ; adaugă. Și întărește. Dar predominantă în privința satisfacțiilor este munca exemplară. Ford spunea că dacă ești vatman de tramvai, să fii cel mai bun vatman din tot orașul ; dacă ascuți un creion să nu existe un alt creion mai bine ascuțit.

— Ce prețuiți în primul rînd : inteligența — potențială — sau aptitudinea, probată de muncă și instrucțiune ?

H.H.S. : Dar cum putem aprecia inteligența, decît în manifestările concrete. Are cineva vreun aparat de dimensionat inteligența ? Nu, inteligenți sînt doar cei ce fac dovada printr-o muncă cu rezultate fecunde.

— Credeți că munca în civilizația modernă, sau mai precis în societatea noastră, deschide drumul solidarității umane, apropiindu-ne de semeni chiar prin schimbul de activități ?

H.H.S. : Dacă oamenii reușesc să-și creeze atitudinea și psihologia muncii actuale ce se face în colectiv și efectiv în folosul colectivității, al tuturora, atunci desigur, altruismul, generozitatea, cinstea, înțelegerea vor domina relațiile de muncă. E importantă deci capacitatea de integrare în viața colectivă. Cine nu vrea să se încadreze, ci încearcă să răzbească singur strivind pe alții, ajunge la mîrșăvie.

— Cum vă explicați că astăzi, cînd civilizația cere un mare efort tuturor și o implicită participare unanimă, mai circulă în privința muncii valori derizorii ca eschivarea, minimum de efort cu maximum de profit, treaba de mîntuială ?

H.H.S. : N-am să explic, dar am să repet că promovarea realelor valori ar anula mare parte din aceste tendințe. Care sînt periculoase nu numai prin uriașele pagube aduse țării, dar și prin faptul că sînt demoralizatoare și adesea contagioase. Eu aș propune tineretului să nu se lase contaminat, să ridice nivelul relațiilor sociale la înălțimea idealului etic, să nu coboare la cel derizoriu.

— Credeți că eschivarea și celelalte pot rezista la infinit ?

H.H.S. : Există societăți care au mers așa sute de ani. Dar în competiția civilizației moderne, ori în contextul nostru social nu poți face față astfel.

— Chiar cînd nu sînt încălcate normele legale, ci foarte obișnuitele îndatoriri morale ?

H.H.S. : Nici asemenea oameni n-au mai mult preț ; toată lumea-i știe, sînt odioși, disprețuiți. Succese poate că mai reușesc să obțină și asemenea oameni, dar eu, unul, sper din toată inima că noaptea au coșmaruri. Or, să te simți culpabil, să te simți rău cu tine cînd ești singur, au e o soluție de viață. Vă asigur cu toată certitudinea.

LA FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE DIN IAȘI

GÎNDURI DESPRE STUDENȚII GRUPEI 842

PENTRU NEAVIZAȚI...

...„contabilitate" înseamnă poate o profesie monotonă, neinteresantă. Numai că imaginea aceasta nu corespunde realității actuale. Oricare dintre studenții grupei 842 este conștient că munca specialistului în contabilitate a dobîndit dimensiuni noi, sensuri noi și, mai ales, s-a modernizat pe măsura importanței sale tot mai mari. Și pentru a nu lăsa loc nedumeririlor, trebuie spus, de la început, că astăzi noțiunea de „contabilitate" este strîns legată de noțiuni cu rezonanțe răsunătoare, cum sînt „automatizarea" și „electronica". O realitate care, în facultate își găsește o semnificativă ilustrare în Laboratorul de calcul mecanografic.

INSEMNATE „REZERVE DE INTELIGENȚĂ"...

...se eliberează prin preluarea de către mașini, de către „creierii electronici" a unor eforturi pe care pînă acum trebuia să le facă specialistul. În felul acesta activitatea sa va fi mai mult concentrată în domeniul concepție ; de asemenea, el are mai mult timp pentru a se perfecționa, pentru a consulta literatura de specialitate, pentru a se consacra creației științifice.

PASIUNEA PENTRU CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ...

... este comună tuturor studenților din grupă. O întîmplare ? O modă ? Nici una și nici alta. Este vorba de o pasiune autentică, generată de necesitățile de documentare și de specificul procesului de învățămînt din facultate. Poate că la început a fost dorința de a cunoaște mai mult decît se preda. Poate și ambiția „molipsitoare" de a purta în seminarii discuții pe marginea unor articole de specialitate publicate în reviste românești sau din alte țări. Poate și năzuința de afirmare prin realizarea unor lucrări personale. Toate acestea însă și-au lăsat amprenta asupra calității pregătirii de specialitate. Iar în anul IV și acum, în anul V, s-au materializat în alcătuirea a cinci colective de cercetare care studiază aspecte privind activitatea unor întreprinderi economice din localitate. Și iată, a sosit și cununa de lauri. Grupul format din Vili Păvăloaie, Ene Romeo, Hagi Suna Ghiulendar *și* Gheorghe Voicu *a prezentat în cadrul celei de-a X-a Conferințe naționale a cercurilor științifice studențești, comunicarea intitulată* „Cu privire la unele aspecte ale corelației dintre creșterea productivității muncii și rentabilitate, cu aplicații practice la o întreprindere textilă din municipiul Iași", *fiind distins cu premiul III.*

COLEGIALITATEA...

...este în cadrul colectivului grupei 842 o realitate generată de atitudinea comună a 25 de tineri care au „pasiunea sentimentelor frumoase". Instrăinarea, însingurarea nu sînt stări care să-i poată domina, în primul rînd datorită concepției lor despre lume și viață, dar și faptului că se simt foarte bine în colectivul grupei.

Stăm de vorbă, „la o cafea". în incinta intimă a Student-clubului ieșean. Am în față tineri care gîndesc profund. Se înțeleg bine între ei și se completează întotdeauna. Firește, fiecare are o viață personală sau preocupări singulare. Un student din grupă este regizorul colectivului de teatru al Centrului universitar. O studentă s-a căsătorit în urmă cu două săptămîni. O altă studentă primește scrisori în fiecare zi de la un inginer care a terminat anul trecut facultatea și este repartizat într-o localitate îndepărtată. Fiecare are viața lui particulară, dar aceasta este influențată pozitiv de viața colectivului. N-am observat la nimeni veleități de moralist, dar m-am convins că toți membrii grupei se cunosc foarte bine între ei, se prețuiesc, se respectă. De-a lungul anilor, cînd demonii superficialității, delăsării, egoismului au încercat uneori să se „afirme", n-au reușit să găsească „punctele slabe". Pentru că nici unuia dintre cei 25 de studenți nu-i este indiferent ce crede grupa despre el, ce se spune în grupă despre el, care este atitudinea grupei față de calitatea pregătirii sale profesionale.

DA, S-AU INFLUENȚAT UNII PE ALȚII...

...S-au influențat să studieze cu pasiune, să nu se mulțumească cu ce se predă la curs, să nu citească numai ce pretinde asistentul la seminar. O studentă, Maria Roșu, spunea în glumă (dar cît de adevărată este această glumă) că creierul uman are încă mari rezerve nevalorificate ; din cele 14 miliarde de neuroni ai encefalului, o mare parte este insuficient folosită. Și nu se face !...

...S-au influențat să fie optimiști, cinstiți, drepți, exigenți față de propria comportare.

...S-au influențat să nu meargă pur și simplu la filme și la teatru, ci la un anumit film și la un anumit spectacol de teatru, să fie selectivi în orice gen de activitate.

AR FI DE DORIT...

...să devină însă mult mai selectivi și mai exigenți față de propria lor activitate.

La seminariile de „Revizie și control" — ca o excepție de la ținuta intelectuală a grupei — răspund școlărește, reproducînd pasaje întregi din caietul de notițe. Lectura unor romane și cărți de poezie, mulți dintre ei o fac de-a valma, din inerție, din fascinație, din curiozitate sau pur și simplu din nădejdea că o să găsească ceva demn de luat în seamă. Sînt uneori nemulțumiți — și pe drept cuvînt — de activitatea desfășurată în cadrul asociației studențești, dar rareori au întreprins ceva — în afara cadrului grupei — care să invioreze această activitate. Parafrazînd afirmația studentei Maria Roșu, aș spune că .. există în acest sens un domeniu vast în care și-ar putea găsi o prețioasă utilizare o mare parte dintre neuronii insuficient folosiți.

★

Am petrecut o săptămînă împreună cu studenții grupei 842 din anul V al Facultății de studii economice din Iași. Este poate pea puțin pentru a cunoaște foarte bine lumea unui colectiv studențesc, o lume de idealuri, de sentimente, de atitudini de o deosebită complexitate. Dar este suficient, cred, pentru a surprinde cîteva trăsături esențiale care definesc portretul grupei.

ADRIAN VASILESCU

EMINESCU 120 DE ANI DE LA NAȘTERE

Și somnul...

Nu am dorit niciodată să scriu despre Eminescu. Sufletul se sfiește și creionul tremură. La El mă gîndesc uneori doar recules în acele nopți rare cînd îmi șoptesc singur fraze obsedante, învățate demult și pierdute deja într-un colț tainic al memoriei : „Din valurile vremii iubita mea răsai"... Și citeodată este iarnă, și cade lent o ninsoare poleind cu metal lucios peisaje fantaste. Pe o anumită stradă din acest oraș, cu un nume neutru, unde la un anumit număr este o anumită casă, de care puțină lume își mai aduce aminte, ajung uneori, după lungi rătăciri și o siluetă înaltă cu părul avînd culoarea marmorei negre trece pe lîngă mine asemeni unei fantome întristate scandînd încet : „A fi, nebunie și tristă și goală..."

Domnule Dionis, vă întîlnesc de cîte ori trec pe strada Plantelor și atunci mă uit îndelung după dumnevoastră și de fapt nu știu ce să vă spun. Zilele trecute păreați mult mai obosit decît de obicei. Desigur „setea de repaos" vă bîntuie și doriți să ne părăsiți. Dar oare mai este posibil ? Sînteți deja un sunet Domnule Eminescu și dacă nu ar exista această muzică celestă care ne bîntuie în fiecare zi n-ar fi oare puțin mai singur acest popor, aici, lîngă Dunăre ? De peste un secol armoniile divine sînt toate sub scutul aceluia pe care undeva l-ați și descris : „Părea un tînăr voievod / Cu păr de aur moale, / Un vînăt giulgi se-ncheie nod / Pe umerele goale".

E o noapte blîndă, de iarnă, cînd scriu aceste rînduri și o ceață azurie s-a lăsat deja peste ulițele acelea și acum aproape mărginașe, pe unde o manta întunecată parcă mă atinge totdeauna peste față, mîngîindumă, venind de undeva din văzduh, însoțită de vocile unui blînd cor ce secondează parcă glasul unei făpturi nevăzute : „Se bate miezul nopții în clopotul de-aramă : / Și somnul, vameș vieții, nu vrea să-mi ieie vamă. / Pe căi bătute-adesea vrea mintea să mă poarte, / S-asemăn într-olaltă viață și cu moarte : / Ci cumpăna gîndirii-mi și azi nu se mai schimbă, / Căci între amîndouă stă neclintita limbă".

GRIGORE ARBORE

ETERNITATEA ARTEI POETICE

Epoca noastră, epocă a opțiunilor sociale și filozofice, solicită pe poet, în măsura în care are sentimentul messianismului său liric, la confesiuni decisive. Arta poetică, profesia de credință a traversat zone multiple, nuanțîndu-și — după harul autorilor ei — sensurile, adîncindu-se în expresivitate, implicîndu-se organic în operă pe întreaga ei întindere ori definindu-se concentrat în versuri de viguroasă afirmație care — la poetul consecvent cu sine — se poate așeza în fruntea operei ca o prefață neechivocă.

Recitindu-l pe Eminescu, în versurile căruia profunzimile sînt bănuite dar insondabile pînă în ultimele consecințe, am avut întotdeauna sentimentul că *„Epigonii"* poate fi considerat arta sa poetică esențială. Venerîndu-și înaintașii, poetul care avea indiscutabil conștiința geniului — dovezile sînt făcute între altele, de pasaje din proza ori scrisorile sale — o face cu simplitate și căldură ; el nu împarte elogii și entuziasme artificiale, nu lasă o clipă măcar sentimentul unui act de conformism, de stimare pioasă a unei tradiții sub imperiul convenienței. Poetul are conștiința continuității spirituale și nu se poate liniști la gîndul unui posibil hiatus. Privirea distantă, vestejitoare față de epoca sa nu exprimă cu precădere superioritatea, ci este gestul de dojană al celui ce știe că denunțînd mediocritatea stearpă poate trezi voința sacră a generațiilor ce se vor urma de a continua tradiția celor ce au fost, adăugîndu-i-se nu numai cu stima ci și cu opera lor. Dacă în România nu s-a înălțat, la modul fizic, un Pantheon al oamenilor de artă, este neîndoios că liniile lui arhitecturale au fost gîndite în ritmuri și imagini de Eminescu în *Epigonii*. „Ca într-o mare de visări" pe care o nasc „filele de-aur a scripturelor române" poetul va descoperi, adîncindu-se, universul luminos al operei predecesorilor, „cu izvoare ale gîndirii și cu rîuri de cîntări". Primul elogiu, asemeni întîiului dintre Văcărești literați, îl va aduce înaintașilor care „au scris o limbă, ca un fagure de miere" (vers ce ar putea fi pus în relație aderentă cu articolul lui Maiorescu despre *„stilul jurnaliștilor români din Transilvania"*, dar și considerat o replică de natură specială, la părerile aceluiași critic despre *Lepturariul* lui Aron Pumnul căruia, la 16 ani, Eminescu îi dedicase o poezie, numindu-l „geniu nalt și mare", „umbră măreață în falnică zburdare"). Conferind celor evocați nu doar definiri de circumstanță, ci încercînd să le surprindă într-o imagine sintetică, esența personalității și a operei, Eminescu va răpi uitării posterității, printr-un act de edificantă generozitate, pe un Cichindeal ori Mumulean, pe un Prale ori Daniil Scavinschi, pe un Sihleanu ori Beldiman ; el le va da celor citați un nume nou, prin metaforă, iar azi pronunțînd Cichindeal vom adăuga, natural, „gură de aur", ori spunînd Mumulean vom simți nevoia să adăugăm — „glas de durere" ș.a.m.d. Să relevăm încă o dată că, respectînd rigorile lirice, poetul nu se va abate de la realitatea operei celor citați și o va sintetiza în versuri care — fără a trăda adevărul literar al autorilor — se vor uni în ritmuri cu o existență de cristal. (La data publicării *Epigonilor*, poetul nu trecuse cu mult de 20 de ani, era în 1870). Unitatea evocării, ecourile ei reverberează în depărtare ; dincolo de cuvinte deslușim infinitatea unor inefabile sugestii. Oricît s-ar explica, oricît de precise ar părea versurile : *„Cantemir croind la planuri din cuțite și pahară"*, *„S-a dus Pan, finul Pepelei, cel isteț ca un proverb"*, *„Eliad zidea din visuri și din basme seculare / Delta biblicelor sinte, profeților amare, / Adevăr scăldat în mite, sfinx pătrunsă de-nțeles;* oricît de îndelung am medita asupra simplității cu care *„Negruzzi șterge colbul de pe cronice bătrîne"*, *„Scrise de mîna cea veche a-nvățaților mireni"*, oricît de exacte ni s-ar părea, prin apelul la lecturile noastre, versurile prin care îl vedem pe același Negruzzi cum *„Moaie pana în culoarea unor vremi de mult trecute, / Zugrăvește din nou iarăși pînzele posomorîte / Ce-arătau faptele crunte unor domni tirani, vicleni"* nu vom putea supraevalua urmele unei epicizări ce ar răpi poeziei sugestia, tonul de discreție și mister. Sub flacăra sacră a geniului, expozeul liric al unuia dintre momentele poeziei românești, este traversat, unificat de un sentiment de vibrant patriotism, de emoția demnității, niciodată nominalizate ca atare, dar răsărind continuu din structura poeziei. De fapt, acestui sentiment unificator îi datorează senzația de nimicnicie, antiteticele versuri ale părții a doua. Acum, poetul se va detașa, retorismul său va naște acea distanțare revoltată, ce va anticipa, dintr-o altă perspectivă, glacialitatea superioară a lui Hyperion. *„Epigonii"* va fi un exemplu, un argument posibil, pentru ceea ce aș numi echilibrul romanticului. Versurile părții a doua a *„Epigonilor"* (folosesc împărțirea din obligați de demonstrație, poemul avînd o unitate perfectă), nu au virulența celor din *Scrisori*, de pamflet sarcastic, ci mai degrabă, pe aceea a unei dojane dure, clădită pe nedumerire. Poetul va observa întristat pe contemporanii săi întru literatură : *„Simțiri reci, harfe zdrobite / Mici de zile, mari de patimi..."* ; va consemna, încercînd să le definească, durabilitatea credinței, a idealului : *„Dumnezeul nostru : umbra, patria noastră : o frază ; / În noi totul e spoială, totu-i lustru fără bază"*, ca să încheie amar, denunțător : *„Voi credeați în scrisul vostru, / Noi nu credem în nimic !" / „Voi pierduți în gînduri sînte, convorbeați cu idealuri ; Noi cîrpim cerul cu stele, noi mînjim marea cu valuri"*. Decepționat, va numi ca pe o fatalitate renunțarea la idealuri, mistificarea lor, renunțarea la criteriile morale și valorice : «Moartea succede vieții, viața succede la moarte», *„Alt sens n-are lumea asta, n-are alt scop, altă soarte; / Oamenii din toate cele fac icoană și simbol ; / Numesc sînt, frumos și bine ce nimic nu însemnează, / Împărțesc a lor gîndire pe sisteme numeroase / Și pun haine de imagini pe cadavrul trist și gol"*.

Versurile de final ale *Epigonilor* nu vor fi expresia unei renunțări ; constatînd inerția cu care lumea se abandonează erorii, prin însuși tonul de tragică denunțare, poetul se delimitează urmărind prin aceasta, ca și prin glorificarea trecutului, modificări în conștiința artistică a epocii. Poate prin *Epigonii* literatura lumii își asumă una din cele mai tulburătoare arte poetice, sortită însă să nu comunice, decît vag, oricît de strălucit ar fi tradusă, pentru că ea se circumscrie — cu toată generalitatea sensurilor — într-un spațiu spiritual precis particularizat și răspunde imperativelor unei literaturi ce nu repetă „istoricul" altora. Dar pentru noi, acest poem va avea mereu îndelungi ecouri, iar spiritul lui, definiția pe care, prin afirmație și negație, o dă funcției artei, datoriei artistului, își va păstra un miez adînc, de permanență.

De aceea, reafirmarea actualității lor eterne pentru poezie, actualitate a cărei origine o explică, fie și numai acest fragment dintr-o scrisoare a poetului (fragment citat și în cartea lui D. Popovici despre *„Poezia lui Mihai Eminescu"*) adresată în 1870, lui Iacob Negruzzi : *„Predecesorii noștri credeau în ceea ce scriau cum Shakespeare credea în fantasmele sale ; îndată însă ce conștiința vede că imaginile nu sînt decît un joc, atunci după părerea mea, se naște neîncrederea sceptică în propriile sale creațiuni"*.

NICOLAE DRAGOȘ

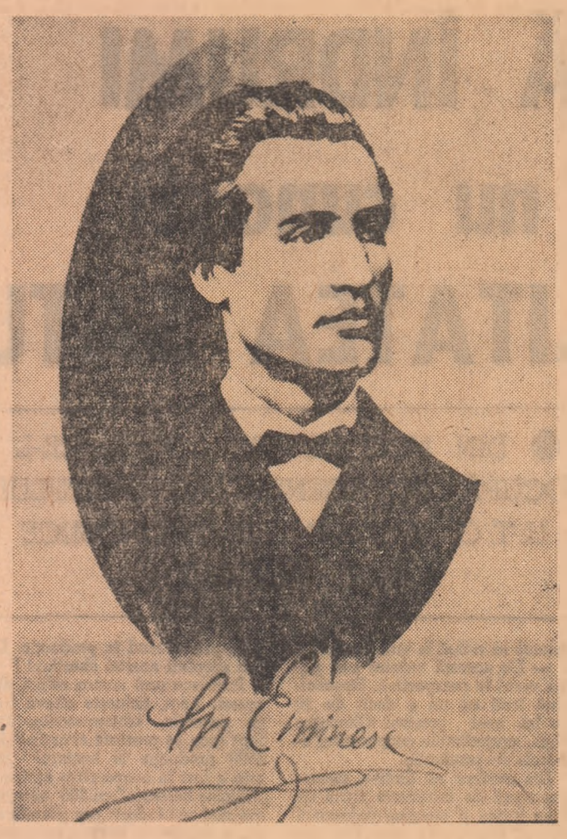

FANTASIE ȘI FANTASTERIE

În manuscrisul 2 287 al lui Eminescu întîlnim o tulburătoare ridicare în plan filozofic a „fantaziei", în opoziție cu ceea ce poetul numește „fantasterie", numită „slăbiciune a creerului". Simpla trecere a fanteziei în rîndul conceptelor este de o extraordinară semnificație pentru natura problematică și problematizantă a conștiinței artistice a poetului. Este proprie spiritului speculativ al lui Eminescu — și poate în ivirea termenilor unei autentice drame a conștiinței artistice stă caracterul modern al tipului de poet pe care-l reprezintă — punerea de timpuriu a problemei instrumentelor de lucru. Fantezia este unul esențial dar nu singurul. Conștiință de intelectual, Eminescu își verifică nu prin instinct instrumentele, moștenite ori proprii, ci printr-o scoatere a lor din instinct și meditare cu o mare acuitate teoretică. Pentru spiritul critic al culturii românești faptul este fundamental și cu atît mai semnificativ cu cît vine de la un poet și nu de la un critic.

Împotriva credinței comune, Eminescu este încredințat că fantezia nu eliberează ci constrînge, nu divaghează ci sistematizează, nu difuzează ci concentrează nu dă inspirației un regim dezordonat ci o regie a ordinii.

Fantezia, în concepția lui Eminescu, nu este un privilegiu care dezleagă ci un regim de asceză, un antrenament al reprezentării „ideilor eterne". Forța reprezentării calitate a celor aleși, nu se obține prin jocul metaforei, prin compoziție artificială ori rafinament artizanal. E adevărat numai că acestea toate ori una din ele traduc o capacitate pe care nu ele insele o conțin. Poetul adevărat, cel născut, e privit de „fața cea serioasă a eternității din fiece lucru" Revelația eternității în aparențele efemerului, a permanențelor „pietrificate" în lucrurile trecătoare — aceasta e capacitatea vizionară denumită de filozofica fantezie. „Pe cînd celor chemați — scrie Eminescu — li vorbește (fantezia — n.n.) în jargonul lor propriu — celui ales ea-i vorbește în limba ei". Deosebirea e, desigur, categorială. Capacitatea de adaptare a ceea ce pare a fi fantezie nu este însăși Fantezia, aceasta, unică și inflexibilă Acest tip de fantezie care constrînge imaginația să se mențină la înălțimea suverană a spiritului, împiedicînd-o de a fi „fantezistă" pentru a-i imprima o normă arhitectonică pură, ridică lucrurile la o miraculoasă putere de a semnifica. Fascinația concretului mitic, a materiilor originare, plutonismul eminescian nu reprezintă deci o abandonare în lumea instinctelor vitale ci experiența tulburătoare și ireparabilă a lucrurilor puse sub regimul eternității de „fantezia" filozofică a poetului. Numai sub acest regim, al spiritului, „eternitatea cu fața ei cea serioasă te privește din fiece lucru" O „fantasterie" ce traduce „slăbiciunea creerului" nu va reproduce dimensiunea eternă a lucrurilor efemere și trecătoare ci le va eterniza sub aspectul lor într-adevăr efemer și trecător. Este marea lecție a conștiinței artistice eminesciene, pe care adesea o uităm cu ipocrizie sau candoare vinovată.

C. STĂNESCU

POETUL

(Urmare din pag. I)

tul cei mai pătrunzător și totodată mai originar al Repetiției universale. Intuițiile lui, care și-au putut găsi o confirmare în metafizica lui Schopenhauer, își au rădăcinile în constituția sa cea mai intimă, dar și în aceea a culturii noastre populare, **înțeleasă** în principiile ei generatoare : cultură orală, de caracter „formular" (repetitiv), pătrunsă de conștiința și de necesitatea **sărbătorescului,** — de unde acea senzație paradoxală de străveche prospețime, pe care o dă și astăzi oricui izbutește să-i descopere esența.

Această străveche prospețime, în transmisiunea căreia găsim menirea sărbătorii și pe care poezia și-a luat sarcina s-o perpetueze în civilizațiile și culturile scriptice (conceptuale, abstractizante) ne-o face accesibilă Eminescu. În primul rînd Eminescu.

Pentru Eminescu — și poate din pricina aceasta este el pentru noi un poet absolut — universul însuși are structura poemului, care spune fiecăruia și de fiecare dată altceva, fiind mereu **același :**

Se pare cum că alte valuri
Cobor mereu pe-același vad,
Se pare cum că-i altă toamnă,
Ci-n veci aceleași frunze cad.

Naintea nopții noastre îmblă
Crăiasa dulcii dimineți ;
Chiar moartea însăși e-o părere
Și un visternic de vieți.

Din orice clipă trecătoare
Ăst adevăr îl înțeleg,
Că sprijină vecia-ntreagă
Și-nvîrte universu-ntreg.

Iată de ce, în mai mare măsură decît la oricare altul dintre poeții români, chiar și ocazionalele date calendaristice legate de destinul omenesc al lui Eminescu ne **obligă** să-l recitim : să-l sărbătorim, să regăsim în el înțelesurile și rosturile sărbătorii.

Semnalizează, trimestrul I !

(Urmare din pag. I)

lor de vedere — dar cotați la valoarea muncii depuse.

Tovarășa **Sofia Pușcașu** ne confirmă : **„În ansamblu, apreciem pozitiv prima etapă de școală. Ca urmare a măsurilor luate de Inspectoratul școlar al municipiului București și la capătul unor eforturi susținute ale elevilor și colectivelor didactice, am obținut, pe linia instrucției și educației elevilor, rezultate bune, care ne bucură și ne deschid perspectiva unei finalizări meritorii. Municipiul București, prin numeroasele lui școli, oferă o multitudine de aspecte. Vreau să spun că rezultatele bune obținute, în condițiile unei exigențe sporite și ale modificării sistemului de încheiere a mediilor, sînt urmarea firească a unor preocupări diversificate, izvorîte dintr-un patrimoniu consecvent — tradiția — colorat cu elementul vitalizator — inovația. Astfel, la liceele „N. Bălcescu", „Gh. Lazăr" și nr. 24 te impresionează plăcut sobrietatea și pasiunea muncii, la liceele „I. Neculce" și „Gh. Șincai" te întîmpină efortul pentru modernizare ; la liceele „I.L. Caragiale" și „Matei Basarab" stăruie multilateralitatea preocupărilor pentru știință, artă, sport, divertisment ; la liceele „D. Cantemir" și „Mihai Viteazul" — năzuința spre cercetare și creativitate. Asemenea preocupări întîlnim și la multe școli generale, — 4, 5, 28, 99, 122, 118, 171.**

Ce învățăminte am tras ? Mai întîi, că acolo unde interesul și pasiunea stăruie, rezultatele bune nu întîrzie să se arate și, în al doilea rînd, că mai sînt multe posibilități de valorificat. Trimestrul al doilea îl consacrăm tocmai valorificării posibilităților pe care — ca să spunem așa — le-am lăsat să încezească.

De fapt, ideea de a cerceta diferențiat rezultatele școlilor nu este singulară și nu ține numai de preocupările inspectoratului bucureștean. Tovarășa **Elena Georgescu** a emis părerea că e periculos, și de natură să deformeze rezultatele, să apreciezi calitatea unui trimestru de învățătură după un bilanț global. **„Procentul promovabilității pe județ poate apărea mulțumitor, dacă l-aș trata în bloc, amestecînd toate tipurile de școli. Dar așa, învățămîntul liceal și de specialitate ar beneficia de „lauri" care nu-i aparțin, ci îi provin din procentele bune ale școlii generale. Cu alte cuvinte, noi trebuie să facem distincția că în școala generală există alte exigențe față de liceu. Dar distincția trebuie să meargă mai departe, pînă la a deosebi un liceu de altul și o clasă de alta în cadrul aceluiași liceu. În sensul acesta facem noi analizele, fără rabat, și mă gîndesc că nici n-ar trebui să se ceară statistici globale, întrucît nu numai că nu sînt edificatoare, dar ascund adevărul despre școli, profesori și elevi care nu-și fac pe deplin datoria. Mai mult, nu sînt stimulatoare, în sensul că întîrzie intervențiile. Și încă aș mai diferenția lucrurile. Eu socotesc că o analiză obiectivă, care să aducă după sine măsurile cele mai potrivite, trebuie să ajungă pînă la cercetarea rezultatelor pe discipline de învățămînt.**

Într-adevăr, remarcăm, ceva s-a schimbat în optica cu care se judecă valoarea activității școlare. Departe de mulțumiri facilitate de un procent sau altul, se caută alte criterii de analiză, particularizate, mai realiste. Tovarășul **Eugen Ciuruparu** avea perfectă dreptate spunînd că centrul de greutate s-a deplasat în școală și, în consecință, aici trebuie căutată cheia succesului sau insuccesului la învățătură : **„În acest sens, ne vom continua activitatea de consolidare a unor conduceri de școli încît, în final, toate să fie în stare să răspundă de soarta școlii nu numai din punct de vedere administrativ ci, în primul rînd, din punct de vedere științific, didactic, pedagogic".**

În ceea ce-i privește pe elevi, în mod expres, interlocutorii au insistat să facem următoarea remarcă : **Dacă în trimestrul I au avut „scuza" de a nu fi știut din timp că nu vor mai primi nimic gratuit la alcătuirea mediei, în cel de al doilea trimestru, argumentul cade. Acum știu. Mai trebuie doar să-și impună un ritm de muncă susținut. De fapt, un ritm de muncă școlăresc, la clasă și acasă, fără pauze și indulgențe față de ei înșiși. Începînd de acum. Trimestrul doi e un trimestru greu. Nu cel mai greu, nu singurul greu, ci pur și simplu o etapă de învățătură cu însemnătatea ei în contextul anului școlar.**

P.S. Într-un număr viitor al ziarului nostru la rubrica **„Semnalizează trimestrul I ! Pe recepție — trimestrul II". citiți „O mențiune specială pentru clasele a IX-a și a XII-a".**

CRONICA FILMULUI

Cînd Pintilie a debutat în film, acum patru ani, cu „Duminică la ora 6", a fost discutată cu precădere latura formală, de limbaj cinematografic a filmului său. Din această cauză interesul față de **tema** filmului a trecut pe al doilea plan, cînd, tocmai aici, originalitatea cineastului era incontestabilă, anunțînd un creator aplecat asupra temelor dramatice. Era vorba de universul moral al omului angajat conștient în lupta pentru binele semenilor săi. Anonimatul luptătorilor din ilegalitate — eroii fiind doi tineri uteciști — se proiecta pe fundalul generos al refuzului gesticulației spectaculare, al respingerii spiritului de aventură gratuit.

Cu cel de-al doilea film al său, **„Reconstituirea"**, Lucian Pintilie, renunțînd la orice subliniere violentă de limbaj, se „adresează" unui subiect de excepție prin care își propune să refacă drumul posibil de la un adevăr înțeles în datele lui exterioare la o eroare autentică și ireparabilă.

Subiectul, nu lipsit de interes, de gravitate, e povestea unui incident, inițial fără consecințe grave : doi absolvenți de liceu, în ziua cînd își sărbătoresc bacalaureatul, din cauza unui consum excesiv de băutură, provoacă scandal într-un bufet periferic.

Nuvela tînărului scriitor Horia Pătrașcu, care a stat la baza scenariului, și filmul își propun să încrimineze o înțelegere greșită a actului educativ, afirmînd — ori nu putem să nu subscriem la acest adevăr — că mutilarea morală nu poate fi utilizată în scopul educării altora. Eroii, tinerii Ricu și Vuică, sînt astfel puși în situația de a simula o condiție de excepție pe care, deși au provocat-o, o regretă, neaparținîndu-le organic. Dar această „reconstituire" devine absurdă datorită cadrului psihologic existent în timpul cînd are loc „retrăirea" evenimentului (de fapt o imposibilitate).

Nu se poate să nu remarcăm de la bun început că Lucian Pintilie realizează filmul la un nivel profesional deosebit, oferind faptelor o viziune cinematografică inconfundabilă. Dar nu se poate să nu precizăm, tot de la bun început, că în filmul său se produc, față de nuvelă mutații cu urmări deloc lipsite de importanță. El deplasează, astfel, atenția de la dramatica implicație a unei erori de pedagogie spre aspectul buf și grotesc al dramei, făcînd aceasta cu un sarcasm de o extraordinară virulență. În acest fel, realismul detaliilor se convertește în grotesc cînd e vorba de **viziune,** orgolioasa dorință de demitizare determină apariția unei „autenticități" agresive, false în același timp din momentul în care se exercită în gol. Fenomenului de reducție i se datorează transformarea fundamentală a tonalității filmului față de nuvelă. Aceasta din urmă servea **drama** omenească pe cînd filmul o îngheață în **parodie** tragică. Euforia detaliului autentic, capabil să fascineze spectatorul e împinsă spre obsesia tiranică a unui mediu sufocant căreia i se mulează perfect o ambiguă formulă existențialistă, a „singurătății fără scuză".

Dacă ne gîndim că Lucian Pintilie nu este numai autorul filmului „Duminică la ora 6" dar și regizorul unui spectacol teatral cum este „D-ale carnavalului", vom înțelege mai bine

RECONSTITUIREA

„fatalitatea" modificării de care vorbim. E în joc, după opinia noastră, natura talentului său, care, remarcabil, fiind, nu ne poate determina să privim cu indiferență cum suprasolicitarea tonului grotesc, a sarcasmului dezumanizant și a excepționalelor disponibilități parodice, în același timp, cu încercarea de a acredita în conștiința spectatorului falsele premise ale unui mediu ostil, sufocant (e vorba evident de mediul din „Reconstituirea"), împing însăși drama într-un calapod ce pare a-i anula nu atît „perfecțiunea" tehnică cît tocmai **autenticitatea,** ținta la urma urmei chiar a remarcabilului regizor care este Lucian Pintilie.

Absența unui mesaj umanist care să se degaje din — **și să exprime** — esența morală a societății noastre, viziunea **din unghiul de vedere al acestor realități esențiale** chiar asupra unei zone întunecate, asupra unui fapt sau unui șir de fapte negative, devine viciul fundamental al filmului, imposibil de compensat, prin demonstrația de profesionalitate a autorului.

Mecanismul subtil prin care, în nuvelă, „reconstituirea" împingea pe eroi spre conștiința tot mai acută a ceea ce li se întîmplă de fapt, a ceea ce li se cere să facă (să „experimenteze" pe viu ceea ce au suferit), a neputinței lor de a reproduce **autentic** împrejurările culpei, tot acest mecanism, deci este eludat în film și **conștiința dramei devine absentă.** Mai mult, i se conferă acestei absențe **caracter generalizant** care vizează existența unui mediu de o condamnabilă nocivitate exprimată printr-o indiferență ridicată la rang de principiu. „Umanizarea" personajelor cu detalii de altfel bine găsite, disculparea lor, prezentarea detașării acestora de „prostia" reconstituirii ca pe un fapt ce absolvă întrucîtva de răspundere, difuzarea vinovăției pînă la imposibilitatea stabilirii (cu mijloacele artei, **bineînțeles)** vreunei răspunderi,

Într-o duminică sufocantă de vară, alături de vuietul unui stadion, într-o atmosferă de blînd panopticum, „reconstituirea" unui incident banal devine o subtilă tortură. Personajele au, în sumbra viziune regizorală, ca trăsătură dominantă disimularea. Procurorul, conștient că totul „e o prostie, o tîmpenie" (și reconstituirea și evenimentul inițial), se forțează să facă față aparențelor, în ciuda unei drame familiale pe care — deși nu o arăta — o trăiește intens. Plutonierul de miliție, deși înțelege „jocul", nu se poate sustrage unei misiuni care pentru el este o pedeapsă, de care vrea să scape cît mai repede. Ospătarul de la bufet, deși la curent cu tot ce se întîmplă, nu înțelege nimic. Cei

toate acestea ridică semne de întrebare cărora filmul nu le oferă un răspuns satisfăcător. De aici inconsistența, precaritatea ideii filozofice a filmului. De aici insatisfacția că limbajul cinematografic evoluat la care a ajuns Lucian Pintilie nu se exercită pe o substanță, pe o „încărcătură filozofică" demnă de acest limbaj. Sentimentul nostru este că filmul ne pregătește să participăm la o dramă de un profund umanism dar ne trezim, paradoxal, că nu putem decît **asista** la un mecanism parodic. Impulsul participării, cu tot ce reprezintă acesta, este convertit într-o varietate de contemplație spectaculară.

doi tineri nu se simt decît umiliți, motiv pentru care unul se închide în el iar altul e în stare de orice tribulație pentru a scăpa de această tortură care-l ține în culpă fără a avea conștiința ei. Un operator de film, cel care trebuie să înregistreze pe peliculă toate aceste evenimente „reînscenate", e neutru, glacial pînă la inumanitate, atent doar la a-și face datoria, o datorie în care nici nu crede sau al cărui țel îi scapă. Din aceste premise, de excepție (și nu le-am enumerat pe toate) regizorul tinde spre conturarea unei imagini — simbol care, orice s-ar spune, nu poate fi rotunjit printr-un cumul de excepții, cumul întărit de scena finală, în care cel de-al doilea subiect al „reconstituirii", Ricu, reface drumul tragic al colegului său, demonstrînd că există și o „moarte morală", ceea ce în film se și întîmplă.

Într-un recent interviu acordat **„României literare"**, Lucian Pintilie insistă asupra unei anumite mistificări cu „fascinația formelor". Firește, nu este lipsit de importanță să reamintim că Opera de artă (cu majusculă), cinematografică sau altfel, reprezintă coincidența ideală între conținut și limbaj artistic. Orice autentică operă de artă există în măsura în care ea este expresia acestei întîlniri, acceptări reciproce. Dar, vorbind de „mistificație" regizorul absolutizează, chiar dacă convențional didactic, un aspect în dauna celuilalt.

Acumularea unor detalii de viață, de realitate — care nu poate scăpa cineastului autentic — în toată această atmosferă construită, imaginată de realizator, pregătește acea moarte accidentală și o proiectează —

nejustificat — ca pe un simbol. De la melodia săltăreață, reluată mereu de un tranzistor sau de o stație de amplificare hîrîită, pînă la dezolantul spectacol al unor vestiare de strand, cu ușile mișcate de vînt, de la alarma mașinii de salvare care trece undeva într-un fundal și pînă la zgomotul, și el tipător, al unor trenuri, totul „pregătește" absurdul finalului. Sugestia acestui absurd însă este și ea împinsă cu violență **în afara** dramei, prin cruzimea continuată în prim-planul viziunii cinematografice. Avem, astfel, de-a face în acest final cu o schemă pe care regizorul a mizat (conștient ?) pe o estetică a urîtului pentru care viața e un simplu pretext. Într-un fel, nedeclarat dar real, tot o mistificație.

Ceea ce era dramatic în subiectul nuvelei a devenit în film un rău existențial care scapă controlului logic, o demonstrație excelentă în datele ei mecanice, dar lipsindu-i viziunea care deși nu refuză o analiză a aspectelor reprobabile din viață, respinge organic răul irecuperabil. Aceste date „tehnice" includ interpretarea actoricească ireproșabilă a actorilor George Constantin, Emil Botta, Ernest Maftei, Vladimir Găitan, Nicolae Wolcz, Ileana Popovici și mai ales George Mihăiță, imaginea operatorului Sergiu Huzum.

Considerăm că tinerii interpreți lansați de acest film merită întrutotul „gros-planul" atenției celorlalți cineaști români întrucît Pintilie are de-acum confirmarea certă a descoperirilor sale actoricești.

TUDOR STĂNESCU

ANTICAMERELE ARENEI

Cupa tineretului de la sate

ETAPA I S-A ÎNCHEIAT DOAR... CALENDARISTIC

Etapa I a Cupei tineretului de la sate (ediția de iarnă) își desemnează, în aceste zile, campionii. Startul, lansat la 15 noiembrie trecut, a oferit tinerilor săteni prilejul de a-și disputa întîietatea la patru discipline : șah, tenis de masă, schi și săniuțe, discipline stabilite în regulamentul competiției — ca și în altele hotărîte de organizatori — în raport cu tradiția locală a unor sporturi.

La ora aceasta, ora primului bilanț, ni se par utile cîteva reflecții asupra modului în care s-au desfășurat întrecerile primei etape. Evident, o privire de ansamblu asupra competiției este prematură chiar și numai pentru simplul motiv că etapa I se află încă în plină desfășurare. Despre cauze — obiective sau nu — mai tîrziu. Să facem cunoștință cu modul de organizare și desfășurare a întrecerilor în cîteva comune și sate din județul Teleorman.

În majoritatea comunelor din acest județ startul etapei I s-a dat la începutul lunii decembrie. Acum, o bună parte a asociațiilor au finalizat concursurile, mai ales la șah și tenis de masă, desemnînd pe sportivii care-i vor reprezenta cel puțin în etapa următoare. Printre asociațiile sportive care au intervenit prompt și eficace în organizarea întrecerilor etapei de masă trebuie amintită cea din comuna Scrioaștea.

Aici se cunosc, încă de pe acum, campionii : *Florea C. Florea, Delea Ion* și *Ghiurcă Ionel* (tenis de masă), *Popescu Lucian* și *Dițoiu George* (șah). Campionii la tenis de masă s-au dovedit cei mai buni dintre aproape 100 de tineri, iar șahiștii au ocupat locurile de onoare pe o diagramă cu peste 80 de pretendenți la titlul de campion al comunei. Numărul apreciabil de concurenți a stimulat activitatea sportivă a comunei. Aproape zilnic, la căminul cultural s-au desfășurat concursuri la aceste discipline. Notabil este și faptul că listele participanților au rămas multă vreme deschise ceea ce a permis și altor tineri, mai... timizi în primele zile, să-și încerce talentul și forțele. O constatare la fel de îmbucurătoare este aceea că ultimii înscriși s-au aflat adesea printre spectatori. Acest amănunt vorbește de la sine despre eficiența pe care o are asupra tinerilor buna organizare a unui concurs. Evident, organizația U.T.C., asociația sportivă a comunei au dovedit și de această dată capacitate organizatorică, experiență în antrenarea tinerilor la competițiile sportive de masă. De aceea este de neînțeles cum de a fost posibil să fie limitată participarea tinerilor doar la două discipline ale competiției : *șah* și *tenis de masă?* Oare n-au fost condiții pentru organizarea concursurilor de schi și săniuțe ? Oare tinerii din comuna Scrioaștea nu simt tentația practicării și a altor sporturi ?

În acest sens am solicitat opiniile unor factori direct răspunzători de activitatea sportivă a tinerilor din comună. *FLORIAN STOICA, secretar al comitetului U.T.C.:*

„Ne-am orientat către disciplinele cele mai îndrăgite de tineri. În curînd vom organiza concursuri și la sporturile de iarnă : săniuțe și poate chiar la schi"...

C-TIN RAICU, directorul căminului cultural :

„Anul trecut s-au disputat întreceri și la haltere, trîntă... cu o largă participare. De astă dată, organizația U.T.C. nu și-a propus printre obiective asigurarea condițiilor materiale necesare practicării acestor sporturi, respectiv saltele și haltere. Avem promisiuni și sperăm să procurăm aceste materiale sportive de la Roșiori. Chiar dacă etapa I se termină vom iniția întreceri în foarte scurtă vreme și la respectivele ramuri de sport." De bună seamă, ar fi fost de dorit respectarea calendarului competițional. Oricum, dacă intențiile organizatorilor nu vor rămîne în această fază, tinerii vor avea de cîștigat prin participarea la o activitate sportivă mai bogată în raport cu propriile pasiuni. *Aceasta cu atît mai mult cu cît limitarea participării la Cupa tineretului de la sate nu se face observată doar la Scrioaștea.* În satul Brebina s-au înscris la întreceri doar 25 tineri, la o singură disciplină și anume la șah. La fel în comuna Măldăieni etapa I a însemnat, practic organizarea într-o singură zi a unui singur concurs de șah cu 40 de participanți. Lipsește pasiunea tinerilor pentru alte sporturi ? Nici vorbă. Zilnic, la Măldăieni, întîlnești tineri îndreptîndu-se cu sania sau cu schiurile pe dealurile din împrejurimi, unde se pot amenaja pîrtii excelente pentru asemenea întreceri. Așadar, nu lipsește altceva decît interesul și preocuparea organizației U.T.C., a asociației sportive pentru a antrena tineretul la o activitate sportivă competițională bogată, multilaterală.

Etapa I a Cupei tineretului de la sate este, conform calendarului competițional, de fapt încheiată. Practic, organizatorii din comunele amintite, ca și din altele nevizate acum, nu se pot declara mulțumiți de felul în care au antrenat tinerii la aceste întreceri. Cauze, explicații, chiar plauzibile, se pot găsi destule. Dar nu de acestea se simte nevoie. *Tinerii vor să practice sporturile preferate, în cadrul unei competiții inițiată de organizația noastră și devenită de acum tradițională. Așadar, nimic nou și după cum s-a observat organizațiile U.T.C. dispun și de o valoroasă experiență în acest sens. În consecință asociațiile sportive, organizațiile U.T.C. din comunele în care s-a desfășurat etapa I, nu trebuie să se resemneze așteptînd ediția de vară a competiției ci să organizeze chiar în aceste zile concursurile etapei de masă. Iarna ne oferă încă destule condiții pentru practicarea sporturilor specifice sezonului.*

VASILE RANGA

SUPORTERI și „TRICOLORI", mîine la Floreasca,

UN „AMICAL" DE MARE ATRACȚIE !

Ca un preambul la „Interviurile" prevăzute și neprevăzute pe care le va lua Cristian Țopescu, vineri, „la vedere", tricolorilor și cîtorva dintre invitații noștri, iată, într-o suită de convorbiri fulger, patru răspunsuri la întrebarea : **Ce veți rezerva publicului prezent în Sala Floreasca ?**

★

ANGELO NICULESCU : În primul rînd, o prezentare consistentă a programului nostru de pregătire în vederea meciurilor de la Guadalajara :

Rep. : Apoi ?

A. N. : Le voi sta la dispoziție tuturor celor prezenți, cu răspunsuri la orice întrebare suplimentară.

Rep. : Și dacă vor fi prea multe întrebări ?

A. N. : Nu mă tem. Nu știți ? Unul din punctele forte ale lotului nostru îl reprezintă... rezistența la efort.

★

MIRCEA LUCESCU : La întîlnirea de vineri — pentru a cărei inițiativă mulțumesc din suflet „Scînteii tineretului" — voi trăi o emoție sporită, știindu-mă investit cu onoarea de a fi căpitanul primei formații reprezentative românești care adună în jurul ei, de data aceasta, în mod organizat — și, sînt, sigur, eficient, — dragostea suporterilor din întreaga țară. Nu mă voi sfii să-mi mărturisesc această emoție, dar ea nu mă va împiedica să arăt, cu luciditate, cumpănit, punctul de vedere al nostru, al jucătorilor, față de finala mexicană. Deși sîntem o echipă tînără, sper că voi vorbi cu destulă... maturitate...

★

ANCA AGEMOLU : Am pregătit, pentru jucători și pentru iubitorii de fotbal, un repertoriu, cred eu, adecvat. Voi începe cu „Cose la vita" („Așa e viața") te pune în fața a tot soiul de...

MIRCEA LUCESCU

ANCA AGEMOLU

DAN COE

capricii ale hazardului !) ; voi continua cu „Of, inimioară" (aluzie la emoțiile pe care le-am trăit cu toții în seara tragerii la sorți și de ce nu ? — o aluzie, în temă, la faptul că, după cum se știe, Pelé, este originar din localitatea Trei inimioare) și voi încheia, așa cum se cuvine, cu cîntecul „Ai plecat rîzînd", dorind echipei noastre reprezentative să plece spre Mexic cu zîmbetul pe buze și, mai ales, să... se întoarcă la fel !... Ce-aș mai putea spune ?

Rep. : În calitate de suporter, le veți adresa vreo întrebare fotbaliștilor ?

A. A. : Una singură, pe care de altfel, de teamă că nu voi mai găsi „rînd", o formulez de pe acum : Cu ce cîntec ar vrea fotbaliștii noștri să fie întîmpinați la întoarcerea din Mexic ? Eu, ca... suporter credincios, sînt gata să-l învăț pentru ei.

★

DAN COE : În cadrul discuțiilor, mă voi strădui să asist și eu, măcar odată-n viață, nepăsător la eventualele șuturi (verbale) îndreptate spre Răducanu. Asta din două motive : a) Pentru că îl consider pe Rică în stare să facă singur față unei asemenea situații și b) pentru că doresc din suflet ca întîlnirea noastră, deși solemnă în felul ei, să fie cît mai veselă cu putință.

★

DAN SPĂTARU : Am ales, pentru programul artistic al întîlnirii, nu întîmplător, următoarele melodii : **„Știu adevărul"** (...despre dragostea pe care publicul nostru din întreaga țară o poartă lotului reprezentativ), și **„Te aștept"** (...echipă dragă, să te-ntorci cu fruntea sus de pe platourile mexicane).

Rep. : Sînteți optimist ?

D. S. : Sînt ...microbist ! Deci suporter credincios al tricolorilor. Mai mult : sînt — mulți știu — un fost fotbalist : o pot proba cu documente fotografice (n.r. A se vedea una din fotografiile alăturate).

DAN SPĂTARU

Accesul în Sala Floreasca — pe bază de invitații. Pentru tinerii din întreprinderi și instituții, organizațiile U.T.C. pot solicita și ridica aceste invitații de la comitetele U.T.C. de sector.

FOTBAL

MEXICO '70

LOCUITORII GUADALAJAREI AU LUAT CU ASALT CASELE DE BILETE

● Fotbaliștii români și brazilieni se vor pregăti pe același stadion

Agențiile internaționale de presă transmit că cei aproape 1 300 000 locuitori ai orașului mexican Guadalajara așteaptă cu un uriaș interes meciurile din grupa C a campionatului mondial de fotbal, în care vor evolua echipele României, Cehoslovaciei, Angliei și Braziliei. Îndată ce s-a aflat că aici vor juca aceste formații, casele de bilete au fost pur și simplu luate cu asalt de amatorii jocului cu balonul rotund. De asemenea, au început să sosească noi cereri pentru rezervări de camere la hotel. În cursul zilei de marți, oficiile de turism din Brazilia au reținut camere pentru 5 000 de turiști brazilieni, care vor veni aici să-și susțină echipa. Miercuri s-a stabilit ca echipa Braziliei să fie cantonată la hotel „Colonial" și să se antreneze pe stadionul „Deportivo". Echipa Angliei va locui la hotel „Hilton" și se va pregăti pe stadionul clubului Atlas, iar selecționata României se va stabili la hotel „Gran". Fotbaliștii români se vor pregăti pe stadionul Deportivo. Echipa cehoslovacă nu și-a fixat încă locul de cantonament la hotel. Echipa antrenată de Marko se va pregăti pe stadionul „Olegio".

Antrenorul echipei braziliene, João Saldanha, care a vizitat terenurile de joc de la Guadalajara, s-a declarat mulțumit de starea lor. „Cred că fotbaliștii brazilieni vor cîștiga această grupă" — a spus Saldanha.

„Să știți că noi vom trebui să depunem mari eforturi pentru a ne califica, deoarece adversarele noastre din această grupă sînt deosebit de puternice", a încheiat declarația sa antrenorul brazilian.

La rîndul său, Josef Marko, antrenorul cehoslovac, a arătat că echipa sa are șanse mari de a se califica în „sferturi" împreună cu echipa Angliei. Marko a specificat că echipa Cehoslovaciei știe să joace bine, atît cu Anglia, cît și împotriva Braziliei.

Cunoscutul fotbalist englez George Best a arătat într-un interviu că echipa Braziliei va cîștiga cu ușurință titlul de campioană mondială. Best a spus că în grupă Brazilia se va clasa pe primul loc și că oricînd va putea să dispună de formația Angliei. El consideră că Brazilia este prima favorită cu cota 3—1. Șansa a doua o acordă echipei Angliei cu cota de 7—1.

Într-un interviu acordat presei mexicane, antrenorul echipei U.R.S.S., Gavril Kacealin, a spus, printre altele, că titlul mondial va fi cucerit de o echipă tînără, care joacă cu multă hotărîre, agresivitate, disciplină și cu mult curaj în atac. Kacealin a subliniat că acest lucru se va vedea imediat după primele jocuri.

Antrenorul echipei Perului, brazilianul Didi, a anunțat că înaintea începerii campionatului mondial de fotbal, echipa sa va susține 15 jocuri de verificare. În programul echipei Perului figurează și o dublă întîlnire cu echipa României, programată în zilele de 8 și 15 februarie la Lima.

TINERII FOTBALIȘTI ROMÂNI ÎNVINGATORI ÎN ISRAEL

● Aproape 16 000 de spectatori au urmărit miercuri la Tel Aviv meciul internațional de fotbal dintre echipa Israelului, care se pregătește pentru turneul final al campionatului mondial, și selecționata olimpică a României. Tinerii fotbaliști români au obținut o frumoasă victorie cu scorul de 1—0 (0—0), prin punctul marcat în minutul 79 de Grozea. Luni sau marți fotbaliștii români vor susține o nouă întîlnire tot în compania echipei Israelului.

● Miercuri în „Cupa europeană a tîrgurilor" la fotbal, echipa F.C. Carl Zeiss Jena a învins cu scorul de 1—0 (0—0) echipa Ujpest Dozsa. Unicul punct a fost înscris în minutul 88 de Krauss. Returul va avea loc la 21 ianuarie la Budapesta.

● Echipa Arsenal Londra s-a calificat în sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor" la fotbal. În meci retur, disputat la Londra, Arsenal a întrecut cu scorul de 1—0 (0—0) formația franceză F.C. Rouen.

În primul joc, cele două echipe terminaseră la egalitate : 0—0.

Pe cînd un start în întrecerile schiorilor fondiști — în cadrul etapelor de masă ale ediției de iarnă a C.T.S. — și în satele județului Teleorman ?

Foto : VIOREL RABA

MERIDIAN
MERIDIAN
MERIDIAN

● Într-un meci internațional amical de handbal masculin, disputat la Praga, reprezentativa U.R.S.S. a învins cu scorul de 20—16 (9—8) selecționata Cehoslovaciei.

● La Wijk Aan Zee (Olanda) a început întrecerile tradiționalelor turnee de șah. În prima rundă a grupei rezervate maeștrilor, jucătorul român Doltl Drimer a remizat cu iugoslavul Antunac.

● Proba feminină de slalom special din cadrul concursului internațional de schi de la Badgastein, (contînd pentru „Cupa Mondială") a fost cîștigată de sportiva franceză Ingrid Lafforgue, care în cele două manșe a realizat timpul total de 87" 81/100, (42" 84/100 plus 44"97/100).

În clasamentul pe națiuni, pe primul loc se află Franța cu 752 de puncte, urmată de Austria — 306 puncte. S.U.A. — 274 puncte. Elveția — 112 puncte etc.

PE CÎTEVA TRASEE CU... OBSTACOLE

Tot despre campionatul de juniori

Așadar, Federația de fotbal a revenit, în vara trecută, la vechea formulă de disputare a celui mai tînăr campionat de la noi, căci „experimentul campionatelor județene" nu se dovedise prea fericit.

Ce concluzii pot fi trase după terminarea turului ? A fost sau nu de bun augur reîmbrățișarea formulei abandonate în urmă cu cîțiva ani ? Deci, să pornim pe unele din traseele celor 188 de echipe...

Un prim aspect : neprezentarea acestor echipe la meciuri oficiale, procedarea la substituiri de jucători, înregistrarea unor scoruri astronomice (26—0 Școala sportivă București cu I.C.A.B. Arcuda, 21—0 U. M. Timișoara cu Victoria Caransebeș ; scorul de 8—0 fiind la fel de frecvent ca 0—0 în campionatul italian !)

— Cum de ați „reușit" să pierdeți cu 26—0 în fața Școlii sportive București, l-am întrebat pe instructorul Marin Marin, care pregătește formația I.C.A.B. Arcuda ?

Primul răspuns... un gest, mai exact un „dat" din umeri. Apoi : **„Majoritatea băieților mei sînt elevi la școala generală din localitate. Obligațiile școlare ne împiedică uneori să avem tinerii jucători la antrenamente și chiar la jocurile de campionat. Dar nu numai aceasta este motivul slabei noastre comportări în prima parte a campionatului. Nu ne dă nimeni nici un concurs, nici un sprijin. Părinții jucătorilor, conducerea școlilor sînt potrivnici fotbalului...".**

Un alt aspect revelator pentru preocuparea cluburilor și asociațiilor sportive — formațiile Delta Tulcea, Gloria Bistrița, Minerul Comănești, Școala sportivă Iași au prezentat la unele meciuri mai puțin de... 11 jucători în teren. „Recordul" în materie îl deține însă Școala sportivă Timișoara care, la un meci acasă, s-a prezentat cu numai 6 jucători (!), partida neputîndu-se disputa...

Cîteva cuvinte despre camisiile județene de fotbal. Acestea nu și-au onorat obligațiile, nici de această dată, deși atribuțiile le-au fost simplificate față de alți ani. „Comisiile de fotbal ale județelor Harghita, Tulcea, Arad, Teleorman și Ilfov, ne spune **Gherghe N. George, președintele colegiului central al arbitrilor :** au „uitat", uneori, să delege arbitrii de linie, iar cînd au delegat, i-au trimis pe cei mai slabi pregătiți sau răuvoitori. Să luăm, la întîmplare, un exemplu. Arbitrii Mihai Maxim și Iosif Bogacs (ambii din Dej) s-au dovedit incorecți în semnalizarea pozițiilor de ofsaid, derutîndu-l astfel pe conducătorul de la centru. Și, lucru la fel de grav, au fost delegați unii arbitri de linie (Emilian Turiac și Gheorghe Bolovan, ambii din orașul Victoria) care pur și simplu nu au habar de regulament și cod de semnalizări".

Comisiile județene Tg. Mureș și Buzău nu au programat meciurile pe terenuri corespunzătoare, obligînd juniorii să evolueze pe spații de joc denivelate, fără gazon.

— În tot orașul Buzău — ne spune **Adrian Ionescu, președintele C.J.E.F.S.** — există un singur stadion, pe care, practic, nu pot juca cele patru formații divizionare din oraș, plus două din comuna Berca (al cărui stadion se află în reparație). Așa că partidele de juniori, le-am programat pe terenul din curtea Fabricii de mase plastice dentelat, neîngrijit.

Nu mai vorbim de faptul că comisiile județene nu au popularizat jocurile, favorizînd desfășurarea acestora într-un anonimat aproape total.

Și, în sfîrșit, antrenorii. Din cele 188 de echipe de juniori nici 25 la sută dintre ele nu sînt pregătite de antrenori calificați.

— Puținii antrenori calificați care lucrează cu juniorii nu pun suflet în muncă, fac antrenamente de mîntuială, așa, ca să fie — ne-a declarat **Constantin Ardelean, secretarul Comisiei Centrale de juniori, de pe lîngă F.R.F.** Antrenorii Lucian Pisică (Metalul Copșa Mică) și Ion Tomescu (Chimia Suceava), pe lîngă faptul că nu s-au preocupat de soarta elevilor lor, au procedat la substituiri de jucători, introducînd în formație, pe fals, fotbaliști nelegitimați sau care au depășit vîrsta majoratului.

Acestea sînt doar cîteva din punctele negre de pe harta fotbalului nostru junior. Desigur, putem aminti aici și despre clemența Comisiei Centrale de juniori, care, în fața greutăților ridicate de desfășurarea campionatului, s-a limitat doar la dictarea unor avertismente și retrogradarea unor antrenori. Abaterile săvîrșite de unele echipe trebuiau sancționate, după opinia noastră, cu scoaterea lor din competiție, împreună cu formația de seniori a asociației respective.

DUMITRU VIȘAN

VĂ PREZENTĂM NOUTĂȚI DIN

BOX (II)

Interviu cu CRISTEA PETROȘENEANU

secretar general al Federației române de box

● TURNEUL FINAL AL SENIORILOR, VERITABIL... CAMPIONAT EUROPEAN ? ● ARBITRII STRĂINI VOR OFICIA LA... FINALE ● 16 FINALIȘTI LA FIECARE CATEGORIE ● JUNIORII REINTRĂ ÎN ACTUALITATE ● LA PRIMA EDIȚIE A CAMPIONATULUI EUROPEAN DE JUNIORI, TINERII NOȘTRI VOR REEDITA SUCCESUL SENIORILOR ? ● O VESTE SENZAȚIONALĂ : ÎNTÎLNIREA ROMÂNIA—S.U.A., PERFECTATĂ PENTRU LUNA IUNIE, LA BUCUREȘTI

— Să reluăm discuția. Care sînt datele de desfășurare ale campionatului individual al seniorilor ?

— **Campionatul începe la 13 septembrie. Pînă la 27 septembrie urmează să fie desemnați participanții la turneul final, care va avea loc la București, între 12—25 octombrie. Vă surprinde, probabil, lungimea în timp a turneului final ? Este tot o noutate : DORIM CA TURNEUL FINAL SĂ CORESPUNDĂ ÎN TIMP, CAMPIONATELOR EUROPENE. Pînă a ajunge în turneul final, boxerii calificați vor susține MINIMUM 8 MECIURI. La acest turneu vor fi prezenți cîte 16 BOXERI de fiecare categorie de greutate. Un boxer va susține, în turneul final, minimum PATRU MECIURI. De aici, puteți trage singur concluzia că obținerea titlului de campion al țării nu va fi o simplă formalitate. În plus, campionatul individual va găsi boxerii în plină formă sportivă, deoarece aceștia au participat în timpul anului la campionatul pe echipe și la unele întreceri internaționale, avînd deci o continuitate în pregătire. Aceasta a fost, de altfel, și rațiunea pentru care am hotărît desfășurarea în toamnă, a campionatului individual al seniorilor. De asemenea, vom invita la turneu cei mai buni arbitri internaționali. Ei vor oficia, alături de cei români, finalele asigurînd „acuratețea" turneului. Deviza va fi : „CEL MAI BUN — SĂ FIE DECLARAT ÎNVINGĂTOR !"**

— Juniorii au fost întotdeauna neglijați. Ei își disputau campionatul la începutul anului, apoi erau dați uitării pînă în anul următor. Această „optică" a dăunat, ani de-a rîndul, dezvoltării de perspectivă a boxului românesc. Putem prezenta cititorilor noștri noutăți și în legătură cu activitatea juniorilor ?

— **Da ! Ne așteaptă o întrecere grea : CAMPIONATELE EUROPENE DE JUNIORI. Anul 1970 va marca debutul acestei competiții pe bătrînul nostru continent. Sîntem hotărîți să facem o „figură frumoasă". Campionatul individual al juniorilor începe în 10 ianuarie. Pînă la 28 februarie urmează să fie desemnați campionii județeni. Iată și o primă noutate : titlul de CAMPION JUDEȚEAN ! Turneul final va avea loc între 4—10 mai, la Brașov. Pentru a nu repeta greșelile din anii trecuți și pentru a asigura continuitate în pregătirea juniorilor, în afara unor întîlniri internaționale (cu echipa R. D. Germane și cu cea a Ungariei) am hotărît organizarea unui CRITERIU DE TOAMNĂ AL JUNIORILOR, cu faze pe oraș, pe zonă și finală. Finala la Cîmpulung Muscel (între 21—25 X—'70). Tot în toamnă se va desfășura „CRITERIUL TINERETULUI" — (finala la Ploiești) — ultima competiție de verificare înaintea CAMPIONATELOR EUROPENE DE JUNIORI".**

— Unele cluburi reproșează federației că nu le acordă sprijin în perfectarea întîlnirilor internaționale.

— **Este vorba de o eroare. Cluburile pot organiza oricîte întîlniri internaționale doresc. Ne bucură asemenea inițiative și, în măsura posibilităților, le sprijinim. Dar cluburile vor să realizeze aceste întîlniri pe spezele federației, ceea ce e cu neputință. Bugetul federației este meticulos folosit și nu permite suportarea unor cheltuieli suplimentare. Repet : CLUBURILE POT ORGANIZA ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE CÎT DE MULTE VOR, ÎNSĂ CU CONDIȚIA SĂ-ȘI SUPORTE CHELTUIELILE.**

— În sfîrșit, o ultimă întrebare : ce noutăți ne rezervă anul 1970 în privința meciurilor internaționale.

— **Sîntem în tratative pentru perfectarea unor meciuri cu echipele Algeriei, R. F. a Germaniei, Franței și Scoției (revanșe), vom participa la cîteva turnee internaționale (în Bulgaria, Cehoslovacia, Olanda). De asemenea, în principiu, au fost perfectate întîlnirile București—Moscova (la Moscova) și București—Praga (la București). În sfîrșit, o noutate care, sperăm, va satisface deplin pe iubitorii boxului nostru. ECHIPA DE BOX A STATELOR UNITE ALE AMERICII ȘI-A DAT ASENTIMENTUL PENTRU ÎNTÎLNIREA CU REPREZENTATIVA NOASTRĂ. Întîlnirea va avea loc în luna iunie (data nu a fost încă fixată) și noi intenționăm ca, în afară de această întîlnire, boxerii americani să mai susțină în țară încă una sau două întîlniri în orașe de provincie, încă nedesemnate.**

Interviu realizat de TEODOR POGĂCEANU

de peste hotare

VIZITA TOVARĂŞULUI ION GHEORGHE MAURER ÎN R. S. F. IUGOSLAVIA

(Urmare din pag. I)

și-a dovedit din plin eficiența. Toate acestea ne îngăduie să apreciem cu optimism perspectivele dezvoltării relațiilor româno-iugoslave, în sensul realizării unui ritm înalt al amplificării relațiilor noastre bilaterale.

★

Concluzia poate fi sintetizată în aprecierea că prietenia dintre popoarele român și iugoslave, dintre statele noastre, cunoaște un pas important înainte în întărirea ei".

La rîndul său, președintele Veceі Executive Federale, Mitia Ribicici, a declarat reprezentanților presei române:

„Atmosfera convorbirilor noastre a fost excelentă, iar rezultatele sînt pe măsura acestei atmosfere. Consider că am făcut un pas deosebit de important înainte pe linia dezvoltării colaborării noastre multilaterale. Aș dori să relev că discuțiile noastre au fost foarte bine pregătite, ele avînd la bază un material detaliat, concret, realist. Fără îndoială că aceste rezultate își au temeiul în realizările economiilor țărilor noastre. Apreciez că măsurile concrete adoptate de noi, ca și cele pe care le vom realiza în viitor, vor contribui la dezvoltarea economică a celor două țări ale noastre.

Examinarea problemelor politice internaționale ne-a oferit prilejul să constatăm o identitate de puncte de vederi. În cadrul convorbirilor s-a manifestat din plin ataşamentul țărilor noastre față de principiile respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Cred că rezultatele discuțiilor purtate aici, la Belgrad, constituie totodată o contribuție la făurirea unui climat internațional de pace, securitate și colaborare".

★

Vizita premierului Ion Gheorghe Maurer în Iugoslavia prilejuiește totodată o serie largă de contacte și convorbiri între personalități care îl însoțesc pe șeful guvernului român și oficialități guvernamentale iugoslave, în cadrul cărora sînt explorate și precizate noi căi de extindere și diversificare a relațiilor de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifice între cele două țări.

★

La 14 ianuarie, Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, a avut întrevederi cu Anton Vratuşa, locțiitor al secretarului de stat pentru afacerile externe, și cu Vladimir Rolovici, adjunct al secretarului de stat pentru afacerile externe, în cadrul cărora a fost făcut un schimb de păreri privind cooperarea dintre ministerele de externe ale celor două țări, atît în probleme de ordin bilateral, cît și în alte probleme de interes comun.

★

În urma convorbirilor purtate de președinții celor două părți în Comisia mixtă româno-iugoslavă de colaborare economică, la Belgrad a fost încheiat un Protocol cuprinzînd noi înțelegeri și măsuri îndreptate spre dezvoltarea în continuare a colaborării economice, tehnice și științifice, precum și a schimbului de mărfuri dintre România și Iugoslavia.

Prevederile Protocolului — bazate pe o largă activitate pregătitoare, desfășurată de reprezentanții și specialiștii organelor și organizațiilor interesate din cele două țări — se referă la extinderea colaborării în diferite domenii de interes comun.

Protocolul prevede, de asemenea, măsuri pentru folosirea unor forme și metode moderne și variate de cooperare, care să promoveze valorificarea mai deplină a posibilităților de colaborare reciproc avantajoasă pe care le oferă dezvoltarea și diversificarea economiilor naționale ale celor două țări.

Senatorul american Eugene Mc Carthy a fost primit marți de ministrul Xuan Thuy, șeful delegației R. D. Vietnam la Conferința de la Paris în problema vietnameză, și a conferit cu el timp de patru ore. Un comunicat publicat de delegația R. D. Vietnam arată că „senatorul Mc Carthy s-a informat asupra situației din Vietnam și a desfășurării conferinței de la Paris. Ministrul Xuan Thuy — se spune în comunicat — a exprimat dorința ca Statele Unite să pună capăt în scurt timp războiului din Vietnam pentru a se ajunge la o soluție cu adevărat pașnică a problemei vietnameze. El a apreciat eforturile depuse de numeroasele forțe antirăzboinice din S.U.A.".

ORIENTUL APROPIAT

● Proiectată reuniune arabă la nivel înalt
● Precizări ale ministrului de externe francez

CAIRO. — În numărul său de marți, ziarul egiptean „AL QUMHURIA" anunță că, la 7 februarie, la Cairo va avea loc o reuniune la nivel înalt, la care vor participa șefii statelor: R.A.U., Iordania, Irak, Siria, Libia și Sudan.

PARIS. — Ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Schumann, a prezentat marți, în fața Biroului Politic al Uniunii pentru Apărarea Republicii (U.D.R.), poziția guvernului francez privind embargoul asupra echipamentului militar, precum și unele aspecte legate de livrările de armament francez unor țări din Orientul Apropiat. Ministrul de externe francez a relevat că încă înainte de izbucnirea războiului din 1967 din Orientul Apropiat, guvernul francez a hotărît instituirea unui embargo general asupra armamentelor. După conflictul dintre Israel și țările arabe, a spus Schumann, embargoul nu a fost aplicat decît țărilor beligerante. În continuare, el a menționat că dacă acest embargou nu se aplică țărilor nebeligerante, aceasta nu înseamnă că guvernul francez este gata să livreze oricărei țări orice fel de armament, fără nici un fel de condiții. Dimpotrivă, asemenea livrări se fac numai pe baza unor condiții foarte minuțios stabilite, a unor clauze și termene de livrare care lasă Franței toate șansele de a continua efortul întreprins în direcția stabilirii unei păci acceptabile pentru toate părțile în cauză, prin intermediul consultărilor între cei patru membri permanenți ai Consiliului de Securitate.

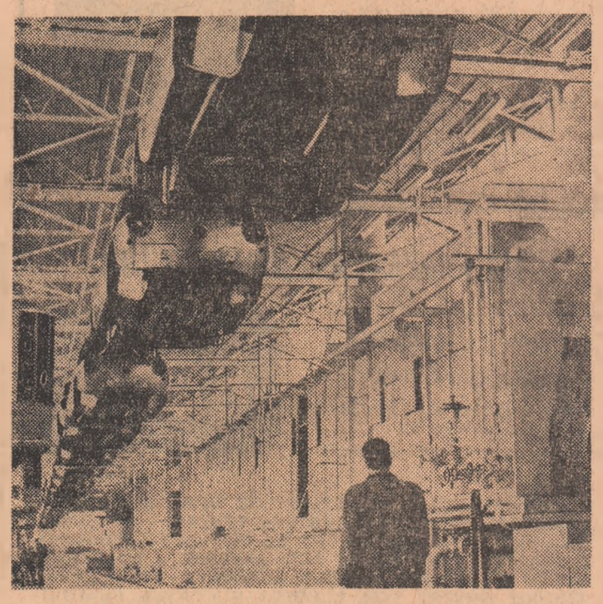

R.S.F. IUGOSLAVIA. — La fabrica de autoturisme „Crvena Zastava" din Kragujevac

Militarii biafrezi se predau în masă

În sectoarele Newi, Ozubulu și Urualla, militarii biafrezi se predau în masă forțelor federale nigeriene — anunță un nou comunicat difuzat de postul de radio Lagos. S-a anunțat, de asemenea, că ultima pistă de aterizare pe care biafrezii o amenajaseră la Uga a fost preluată de forțele federale.

Din capitala federală nigeriană se anunță că o echipă specială, alcătuită din polițiști de grad superior, a fost creată de guvernul din Lagos pentru a fi atașată forțelor federale care se află în zonele de luptă: membrii echipei au părăsit deja Lagosul pentru Enugu, una din fostele capitale biafreze, relatează agenția FRANCE PRESSE. Crearea acestei echipe, precizează agenția citată, este conformă cu recenta declarație a generalului Gowon, potrivit căreia unități speciale vor fi trimise în zonele de luptă alături de trupele federale, pentru a împiedica orice eventuale represalii împotriva populației ibo.

Agențiile de presă transmit știri contradictorii cu privire la locul în care s-ar afla în prezent liderul biafrez Odumegwu Ojukwu. Potrivit corespondentului din Lusaka al agenției FRANCE PRESSE, el ar fi sosit cu un avion „Fokker Friendship" la Mbala, localitate în nordul Zambiei. Alte știri, reluate de agențiile ASSOCIATED PRESS și REUTER, afirmă că fostul conducător al Biafrei s-ar afla de luni la Lisabona.

Dacă din punct de vedere militar situația din Nigeria este clarificată, în momentul de față se pune cu acuitate problema ajutorării urgente cu hrană și medicamente a populației sinistrate din fosta regiune estică a țării. În acest sens, surse oficiale federale au informat că primele 800 tone de hrană au și fost trimise înspre Biafra. Se apreciază însă că asemenea operații sînt întîrziate din pricina insuficienței mijloacelor de transport.

Problema se complică prin faptul că o serie de regiuni nigeriene (și în special Biafra) se află într-o cumplită penurie alimentară, încît supraviețuirea unui însemnat număr de locuitori ai fostei regiuni estice nigeriene depinde de rapiditatea cu care aceștia vor primi hrana necesară.

Pentru prima oară de la capitularea Biafrei, autoritățile nigeriene au permis marți aterizarea la Lagos a unui avion britanic transportînd alimente și medicamente destinate milioanelor de victime ale războiului civil din această țară.

După cum s-a mai anunțat, numeroase guverne și organizații de caritate au informat autoritățile federale de intenția lor de a contribui la ajutorarea populației sinistrate și au cerut să li se dea posibilitatea să transporte la fața locului alimentele și medicamentele de care dispun.

În starea de confuzie generală care domnește în zonele biafreze ocupate de trupele federale, nimeni nu poate aprecia cu exactitate cîți refugiați sînt ascunși în junglă. Mulți dintre aceștia nu știu, poate, nici măcar că războiul fratricid s-a încheiat, apreciază agenția FRANCE PRESSE. În această situație, operațiunile de ajutorare care se vor desfășura în această țară vor fi, poate, cele mai ample dintre cele întreprinse vreodată, arată aceeași agenție.

La Lagos, diversele reuniuni destinate examinării celor mai indicate măsuri în vederea ajutorării urgente a victimelor războiului se succed fără întrerupere.

Astfel, pista aeriană nr. 1 a Nigeriei — aeroportul situat la 30 km de Lagos — urmează să devină în curînd, destinația avioanelor sosite din diverse țări, încărcate cu alimente. Alte avioane vor decola de la Lagos în direcția localităților Oalabar, Port Harcourt, Enugu, Benin și poate chiar Uli, de unde încărcăturile lor vor fi transportate cu camioanele spre punctele de distribuire.

Postul de radio Biafra, captat la Lagos, a anunțat că generalul Effiong, noul lider biafrez, a ordonat directorilor penitenciarelor să elibereze pe toți deținuții politici și militarii arestați în timpul fostei jurisdicții. Pe de altă parte, generalul Effiong, care a preluat în urma plecării lui Odumegwu Ojukwu funcțiile de șef al puterii executive, a dat instrucțiuni tuturor secretarilor permanenți ai ministerelor să mențină contactele cu actuala administrație pe care el o reprezintă.

Noul guvern japonez

Dieta japoneză, convocată în sesiune extraordinară după alegerile parlamentare de la 27 decembrie anul trecut, și-a început marți după-amiază lucrările. Premierul Eisaku Sato a prezentat cu această ocazie demisia în bloc a guvernului său. Dieta a reales pentru a treia oară consecutiv pe Eisaku Sato, președinte al Partidului liberal-democrat, în funcția de prim-ministru. După numirea sa ca premier, Eisaku Sato a prezentat lista noului guvern.

După opinia observatorilor politici, actualul cabinet va pune în aplicare programul de politică internă și externă a țării, așa cum a fost el prezentat în platforma electorală a Partidului liberal-democrat: menținerea și chiar întărirea alianței militare cu S.U.A.; lărgirea și intensificarea relațiilor economice și comerciale cu toate țările lumii; promovarea unei politici externe cu un pronunțat caracter național. Pe plan intern, noul cabinet își propune să facă față în continuare creșterii în spirală a prețurilor.

Ora Americii Latine

Însemnări de călătorie de DARIE NOVĂCEANU

3 Întotdeauna, tinerii

Omar Aramayo, Luis Ampuero, Fernando Sanhueza, Ricardo Melgar, Carlos Bravo Espinosa, Jorge Vega Morzón, Ricardo Martin, Salvador Garmendia, Mario Castro Arenas și mulți alții, toți tineri, cunoscuți de-a lungul itinerariului meu latino-american, mă obligă azi (cu riscul ca însemnările mele să aibă mai puțină culoare) să vorbesc despre ei, nu neapărat ca despre o vîrstă, ci, mai ales, ca despre o lume a ideilor și opiniilor tinere.

În definitiv, atunci cînd se vorbește despre America Latină ca despre o lume tînără trebuie că se are în vedere tocmai această de necontestat realitate contemporană, în care ideile și opiniile au o prospețime a lor sau, altfel spus, o putere magică de cutremur interior, cutremur care face ca mediul psihobiologic (ierte-mi-se acest termen cu drept de existență...) să fie în transformare permanentă, dezlănțuind transformări în modul de viață și de cultură. Eroarea generală care mai străbate, uneori, cărțile sociologilor latino-americani preocupați de problemele tinerilor pleacă de aici, dintr-o nejustificată identificare superficială între om-lume sau, mai exact, între om-idee, însoțită de o alta, ocea dintre tinăr și tinerețe, termen asupra căruia metodele de investigație, ca oricare alt produs finit, sînt importate de obicei din Statele Unite și operează cu date nereprezentative pentru destinul latino-american.

Tinerii aceștia însă, care ies din amfiteatre universitare, unde li s-au prezentat doctrine politice, au început, de mai mulți ani, să aibă o înțelegere a lor, neliniștindu-i pe mulți sau, dimpotrivă, obligîndu-i la o reexaminare a propriilor convingeri. De cîțiva ani, de exemplu, ca și în Europa, ei citesc cărțile lui Marcuse (mai ales **Omul unidimensional** și **Eros și civilizația**), dar le găsesc în continuare foarte puțin utile pentru lumea lor subdezvoltată. Poate tocmai de aceea din cînd în cînd străbat străzile marilor orașe, răspîndind manifeste de solidaritate cu muncitorii sau cu campaniile țărănești, ignorînd scuturile de plastic al polițiștilor sau grenadele lacrimogene, care atîrnă ca niște pere coapte de buzunarele aceloraşi. Poate tocmai de aceea, cu mijloace economice ridicole, străbat mii de kilometri, dintr-o parte într-alta a continentului, dau recitaluri de poezie în piețe publice, transportă pretutindeni o lume pe care o formează, ei înșiși, din mers. Primii doi, de exemplu, amintiți nominal, sînt peruani și i-am cunoscut la Santiago de Chile și Concepción — țară în care studiază la universitate — în timp ce pe Fernando Sanhueza, chilian, l-am cunoscut la Lima, la capătul unui drum lung, care trecuse prin Buenos Aires, Asunción, La Paz, Puno, pentru a coborî după aceea pe țărmurile Pacificului. Ar fi o eroare să se creadă, așa cum cred încă multe guverne latino-americane, că aceștia reprezintă o „invizibilă" armată subversivă îndoctrinată din afară de forțe ostile „marii patrii latino-americane". Ei călătoresc pur și simplu pentru a cunoaște, pentru a se cunoaște, pentru a ști. Indiscutabil, aceasta are o influență asupra lor, dar ei au încetat de mult de a mai crede într-un progres al celor aleși. Emanciparea lor de sub tutela celor vîrstnici, cunoscută doar de sociologia vechilor culturi, e rezultatul unui mod de viață ce se precipită, traversat de tot felul de crize, un mod de viață în care ei nu-i mai pot „imita" pe adulți.

Industria iluziilor, din ce în ce mai diversă și acționînd cu mijloace dintre cele mai subtile, îi atrage foarte puțin. Barurile, cafenelele, localurile de noapte, zecile de jocuri de noroc, invențiile diabolice ale progresului tehnic, aplicate unui teritoriu steril, toate acestea sînt pentru străini, pentru turiștii din Nord. Drogurile, chiar dacă acesta este unul dintre pămînturile care produce cea mai mare cantitate a lor (ani de zile, în fața reședinței municipale din Bogota, dintr-un foarte frumos copac, un „grădinar" iscusit extrăgea hașiș...), pleacă spre acelaşi Nord, pentru că piața internă le caută foarte puțin (în prezent cazurile frecvente de drogare se cunosc la adolescenții de 14 pînă la 18 ani), iar bănuitul de mulți erotism, indiferent pe ce cale li s-ar „administra", reprezintă un univers pe care îl interpretează altfel: zeci de statistici sînt obligate să recunoască, surprinse oarecum, că acești tineri au „funcționalizat" amorul în acord cu lumea de azi, cu opiniile lor și că nu dogma religioasă e cea care fundamentează existența unei familii, ci tocmai această înțelegere și stimă reciprocă între părți. Majoritatea familiilor tinere pe care le-am cunoscut mi-au format convingerea unei trăinicii, imposibil de realizat de religie, unei trăinicii în afara intereselor materiale. Aceleași statistici, unele dintre ele întocmite de funcționari internaționali, cînd înregistrează sporul de natalitate al continentului pierd din vedere acest fapt: continentul sudic are, neîndoielnic, azi, o familie mult mai bine întemeiată, decît în alte părți ale lumii. Tehnicolorele filme din Nord, care se străduiesc din răsputeri să modifice această viziune, nu se bucură, în America de Sud, de succese: la Lima, de exemplu, trei mari cinematografe au pus pe afiș un astfel de film — **Scara** —, poveste tristă a doi proxeneți, dar după cîteva zile s-au văzut nevoite să renunțe: încasările erau din ce în ce mai mici. La Santiago de Chile, un alt film, de data aceasta de un cu totul alt caracter (o tendențioasă transfigurare a vieții lui Che Guevara, interpretat de Omar Serif) a fost scos chiar din ziua premierei, cinematograful întrînd în... reparații. În schimb, la Buenos Aires, viața lui **Don Segundo Sombra**, ecranizare națională, după romanul lui Güiraldes, atrage de luni de zile tinerii spre sălile de cinematograf.

Sigur, numai aceste date nu justifică afirmațiile mele de la început și, poate, nu justifică prezența însăși a acestor însemnări. Și totuși, tinerii aceștia sînt cei care au determinat deja schimbări fundamentale în lumea Americii Latine. Tinerețea ideilor și opiniilor le aparține lor. Și această tinerețe se simte suficient de activă, în multe din țările continentului, unde guverne, uneori în afara voinței, încep să apere interesele naționale, mai ales pe cele economice, așezînd pe altfel de baze relațiile lor. Aceeași tinerețe este cea care stimulează formarea unei conștiințe proprii, de sine, a continentului, într-o solidaritate care influențează, de necontestat, asupra suprastructurilor interne. Și, cred, lucrul acesta este cel mai important din toate cîte există.

Am mai avut însă un motiv care m-a determinat să renunț pentru azi la culoarea exterioară a însemnărilor mele, un motiv, poate sentimental, dar semnificativ: cunoscuți pe stradă, în universități, în săli de conferințe, unde, în timpul călătoriei mele, am vorbit despre cultura sau istoria poporului nostru, tinerii aceștia, amintiți nominal sau nu, îmi trimit de cîteva luni zeci de scrisori, afișe, manifeste, cărți, însoțite de fiecare dată de o scurtă dar adîncă și sinceră admirație pentru România. Nu știu cît de mult am contribuit la acest lucru, faptul însă că acești tineri găsesc în destinul nostru un model, un ideal spre care aspiră, nu cred să poată lăsa pe nimeni indiferent.

Foto: FELIX NAKAMURA

pe scurt

Un minereu pînă acum necunoscut a fost descoperit în eșantioanele lunare aduse pe Pămînt de echipajul misiunii „Apollo 11". Descoperirea a fost făcută de savanți ai Institutului de fizică nucleară „Max Planck" din Heidelberg, căruia i-au fost repartizate unele eșantioane spre cercetare. Noul minereu, care conține cupru și plumb, ar urma să se numească „liniște", după Marea Liniștii în care a fost găsit. Această denumire trebuie să fie aprobată de Comisia internațională a nomenclaturii.

● LA STOCKHOLM a avut loc ceremonia de deschidere a noii sesiuni a Riksdagului suedez (parlament). Cu acest prilej, regele Gustav VI Adolf a rostit tradiționalul discurs al tronului. Referindu-se la unele aspecte ale vieții politice internaționale, suveranul a declarat, între altele, că în prezent se poate constata dorința de realizare a destinderii dintre Est și Vest, subliniind în același timp importanța eforturilor ce se depun pentru organizarea unei conferințe general-europene.

● LUÎND CUVÎNTUL marți după-amiază în fața ziariștilor vest-europeni care participă la Londra la Conferința internațională organizată de „International Publishing Corporation", primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, a subliniat hotărîrea guvernului britanic de a se alătura țărilor membre ale Pieței comune și de a face din această adeziune „o realitate", dacă „condițiile mutuale juste vor putea fi delimitate și acceptate". Premierul britanic a relevat că „dacă aceste condiții nu vor fi acceptabile pentru Marea Britanie, aceasta nu va fi condamnată la o sterilitate economică

● LA BAGDAD a avut loc o reuniune a reprezentanților companiilor petroliere naționale din Irak, R.A.U., Libia și Algeria. Au fost luate o serie de hotărîri privind intensificarea colaborării în diverse domenii între industriile petrolifere ale celor patru țări. Se prevede, printre altele, coordonarea politicii privind piețele externe.

● AMIRALUL CEMAL-SUER, comandantul forțelor militare navale turce din sectorul Izmir, a confirmat marți, într-o declarație făcută agenției de presă „Anatolia", că vasul de pescuit grec „Eleni", care pescuia duminică în apele teritoriale ale Turciei din Marea Egee, a fost inspectat de către ofițeri ai unei unități a marinei turcești și condus în portul Ayvalik, unde a fost deschisă o anchetă. El a precizat, totodată, că celălalt vas grec s-a scufundat.

Partidul Socialist Unitar și Partidul republican își vor continua tratativele cu Partidul Socialist Italian și cu democrat-creștinii în vederea reconstituirii coaliției guvernamentale de centru-stînga. Această hotărîre a fost luată de direcțiunile P.S.U. și P.R.I., întrunite marți la Roma. O decizie analogă a fost adoptată de P.S.I. săptămîna trecută.

Arestări la Nicosia

● ÎN CURSUL NOPȚII DE MARȚI SPRE MIERCURI, poliția cipriotă a arestat trei persoane în urma descoperirii, într-o farmacie din Nicosia, a unei cantități însemnate de muniții. Este prima arestare efectuată după atacul întreprins de un grup al organizației clandestine „Frontul Național", asupra unui depozit de arme din districtul Limassol. Potrivit observatorilor din Nicosia, „Frontul Național" este o organizație care se pronunță pentru Enossis (alipirea Ciprului la Grecia).

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

URMĂRIREA: rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).

RECONSTITUIREA: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).

ÎNTR-O SEARĂ UN TREN: rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21).

MĂRTURIA: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

LUCIA: rulează la Central (orele 8,45; 11,15; 14,45; 17,45; 20,45).

DRAGOSTE LA LAS VEGAS: rulează la Lumina (orele 8,30; 16,15; în continuare 18,30—20,45).

VĂ PLACE BRAHMS?: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30), Doina (orele 11; 13,30; 16; 18,30; 21). (La ora 9, 10 dimineața program pentru copii), Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).

MIINILE, REGINA INSTRUMENTELOR, AFGANISTAN, SFATURI BĂTRÎNEȘTI, ORAȘUL MIC, ORAȘUL MARE: rulează la Timpuri Noi, (orele 9—21 în continuare).

BĂTĂLIA PENTRU ROMA: rulează la Feroviar (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Excelsior (orele 9,30; 13; 16,30; 20), Flamura (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

VALEA PĂPUȘILOR: rulează la Griviță (orele 9,30; 12; 15; 17,45; 20,15), Miorița (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30).

UN OM PENTRU ETERNITATE: rulează la Cinemateca — Union (orele 10; 12; 14).

A TRĂI PENTRU A TRĂI: rulează la Înfrățirea între popoare (orele 15,15; 17,45; 20).

RĂZBOIUL DOMNIȚELOR: rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30), Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

BLOW-UP: rulează la Dacia (orele 8—20,45 în continuare).

WINNETOU ÎN VALEA MORȚII: rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Giulești (orele 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 9,30; 15,30; în continuare 18,15—20,30).

NOILE AVENTURI ALE RĂZBUNĂTORILOR: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

MOARTEA UNUI BIROCRAT: rulează la Unirea (ora 20,30).

FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30), Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

ANGELICA ȘI SULTANUL: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

BĂIEȚI ÎN HAINE DE PIELE: rulează la Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 15,45 în continuare; 18; 20,15).

MY FAIR LADY: rulează la Floreasca (orele 9; 12,30; 16,30; 20).

BĂIEȚII DIN STRADA PAL: rulează la Volga (orele 9—15,45 în continuare; 18,15; 20,30).

ÎN ÎMPĂRĂȚIA LEULUI DE ARGINT: rulează la Viitorul (orele 15,30; 18).

PIEDRO PLEACĂ ÎN SIERRA: rulează la Viitorul (ora 20,30).

TAINA LEULUI: rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

PRIETENI FĂRĂ GRAI: rulează la Aurora (orele 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

LA RĂZBOI CA LA RĂZBOI: rulează la Popular (ora 20,30).

FRAGII SĂLBATICI: rulează la Popular (orele 15,30; 18).

LA NORD PRIN NORD VEST, MANUELA: rulează la Munca (orele 15,30; 19,15).

BERU ȘI COMISARUL SAN ANTONIO: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

IUBIREA STRICT OPRITĂ: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

CORABIA NEBUNILOR: rulează la Rahova (orele 15,30; 19).

LUPII ALBI: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

VIRIDIANA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

teatre

JOI, 15 IANUARIE 1970

Opera Română: LACUL LEBEDELOR — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale: (Sala Comedia): HEIDELBERGUL DE ALTĂDATĂ — ora 19,30; (Sala Studio): TRAVESTI — ora 19,30; Teatrul de Comedie: DISPARIȚIA LUI GALY GAY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ — ora 20; (Sala Studio): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 20; Teatrul Mic: TANGO — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): OTHELLO — ora 19,30; (Sala Studio): DIALOG DESPRE DRAGOSTE — ora 20; Teatrul Giulești: GEAMANDURA — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": FLOAREA DE CACTUS — ora 19,30; Teatrul Evreiesc de Stat: MAZELTOV — ora 19,30; Teatrul Țăndărică (Cal. Victoriei): AVENTURILE LUI PLUM-PLUM — ora 17; NOCTURN I — ora 21,30; (Str. Academiei): BANDIȚII DIN KARDEMOMME — ora 17; Studioul I.A.T.C.: JEDERMANN — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): NU TE LĂSA, STROE! — ora 19,30; (Cal. Victoriei): NICUȚĂ LA... TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul U.G.S.: BALADĂ OMULUI — ora 20; Circul de Stat: RAPSODIA SUEDEZĂ — ora 19,30.

tv

JOI, 15 IANUARIE 1970

PROGRAMUL I

● 17,30 Emisiune în limba maghiară ● 18,05 Film serial: „Aventură în munți" — episodul „Prizonierul din pădure" ● 18,35 Mult e dulce și frumoasă... ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 Două instrumente de percuție: marimbafonul și xilofonul ● 19,30 Prim plan: Demostene Botez ● 20,00 Reflector ● 20,15 Seară de operă: Michelangelo — frescă dramatică de Alfred Mendelssohn (partea a II-a — tablourile 4, 5 și 6) ● 21,35 Avanpremieră ● 21,50 Telejurnalul de noapte ● 22,05 O seară cu Olivera Vuco, Lidija Filipenco, ansamblul Bora Mladenovic (Iugoslavia) și formații participante la Festivalul internațional de jazz — Polonia 1967.

PROGRAMUL II

20,15 ● Deschiderea emisiunii. „Vă rog să-mi acordați..." — fantezie muzicală cu Ștefan Bănică 20,30 Film artistic pentru cinefili: „Bonjour tristesse" — ecranizare după romanul scriitoarei franceze Françoise Sagan ● 22,20 Film serial: „Răzbunătorii" — reluarea episodului „Martor mincinos".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"